Publicaţie a judeţului HUNEDOARA
Lumea de azi
PUBLICAŢIE DE ANALIZĂ ŞI INFORMARE
ANUL VII NR. 48, 2009

PD-L Hunedoara şi politica butoiului cu pulbere

Editorial

ERA CĂMĂTARILOR

Cu prilejul Forumului Financiar Asiatic de la Hong Kong din 19-20 ianuarie a.c., Jim Rogers, cofondator al Quantum Fund, avertiza asupra provocărilor economiei globale: "Lumea va traversa o perioadă în care din nou oamenii care produc bunuri reale, fie ei fermieri, mineri, exploatatori forestieri, petrolişti, vor fi cei care vor face banii. Nu cei din City-ul londonez, şi nici cei de pe Wall Street. Am avut perioade istorice în care lumea s-a schimbat, în care puterea a alternat, fie la cei care produc, fie la cei care administrează banii şi fac speculaţii financiare. Acum banii vor părăsi New York-ul şi Londra, unde au stat în era cămătarilor, pentru a trece spre cei care produc bunuri reale. Pentru cei dintre dumneavoastră care aveţi MBA-ul, vă sfătuiesc să vă grăbiţi şi să vă schimbaţi diploma pentru una în domeniul agriculturii. Cei mai mulţi din cei care, până de curând, lucrau pe Wall Street şi se aflau la volanul unui Maserati, vor trece la volanul câte unui taxi. Doar cei mai deştepţi dintre ei se vor regăsi în cabina vreunui tractor. În următorii 20 de ani doar fermierii vor fi cei care vor conduce Maserati, în timp ce toţi ceilalţi vor conduce taxiuri şi tractoare".

Am preferat ca aceste concluzii să ocupe cea mai mare parte a acestui editorial. Poate şi ca urmare a faptului că în anii de după 1990, toate categoriile sociale rurale de la crescătorii de animale la micii fermieri au fost bagatelizaţi şi ignoraţi de şleahtele de guvernanţi. Semnalele trase de criza mondială vor îndemna din nou consumatorii spre produsele tradiţionale româneşti pot oricând constitui o alternativă mai convenabilă şi mai sănătoasă la avalanşa de produse importate din supermarketuri. Fără taxe de raft.

DANIEL MARIŞ

SCRISORI NOSTALGICE CĂTRE TINERII LIBERALI

În contextul actual, de criză economică şi chiar morală accentuată, mulţi români privesc poate cu nostalgie în urmă la ani de oarece prosperitate financiară, când teama pentru ziua de mâine nu era parcă atât de accentuată. Mulţi pensionari povestesc prin parcuri despre timpurile de dinainte de 1990, alţii mai tineri despre anii din urmă când jonglau cu dexteritate printre stigmatele de şomeri iar micii comercianţi, o aripă liberală tradiţională, nu obosesc să privească cu sau fără mânie, înapoi, la anii când afacerile prosperau şi urzeau noi planuri de dezvoltare. Sfârşitul anului 2008 a adus însă ca un tăvălug şocul devastator al recesiunii economice: mii de şomeri, afaceri falimentare, destine ori vise spulberate chiar şi pentru cei care au ales să-şi continue destinul prin alte zări. Ultimii doi ani de guvernare liberală, ani de relativă prosperitate, în contextul unor creşteri majore globale ne dezvăluie astăzi şi destule acte politice din penumbră, totul culminând ca într-o regie strălucitoare, cu "vânzarea" ultimelor resurse minerale din Marea Neagră şi perimetrele petroliere din judeţul Timiş, primele nefiind în acel moment nici măcar câştigate la Curtea Internaţională de Justiţie.

Dincolo însă de argumentele pro şi contra guvernării Tăriceanu ce a părăsit fotoliul puterii cu delicata anatemă a "taxei auto", una din cele mai pertinente analize a "stării de fapt" liberale a fost prezentată în paginile cotidianului "Curierul Naţional", de reputatul analist politic Alin Theodorescu, din cadrul căreia vă prezentăm câteva fragmente.

"Ce a fost greşit în politica domnului Tăriceanu? Totul. Pentru cei care au azi 28 de ani şi sunt deja în „câmpul muncii", cum se spunea pe vremea mea, România este o ţară care creşte continuu, a cărei monedă devine din ce în ce mai valoroasă în raport cu dolarul şi cu euro şi unde salariile se majorează cu 50% pe an. Supermarketurile apar ca din pământ la marginea oraşelor, locuinţele sunt din ce în ce mai mari şi mai luminoase, creditele se iau instantaneu şi sunt relativ ieftine. Pământurile devin din ce în ce mai scumpe, aşa că un biet pensionar care are o mie de metri pătraţi undeva lângă o şosea vorbeşte de sute de mii de euro. Concediile nu se mai fac pe Valea Prahovei sau la mare, acolo se merge numai în weekenduri care durează două zile jumătate, concediile se fac în Palma de Mallorca, Ibiza sau Rodos. Pentru dumneavoastră, tinerii educaţi şi cu internetul drept principal mediu de informare şi comunicare, guvernul Năstase a fost compus din monştri corupţi, ofiţeri acoperiţi şi informatori ai poliţiei secrete. În schimb, guvernul Tăriceanu a mărit pensiile, salariile şi veniturile, a dus România în Uniunea Europeană şi a făcut numai lucruri bune. Nici măcar criza economică nu vă încurcă. Această criză este un produs american, în mod normal nu ar trebui să ne afecteze pe noi, cei cu o creştere economică veşnică.

Când aveam 18 - 19 ani, prin 1968 -1969, am trăit exact aceleaşi vremuri ca şi dumneavoastră. Sute de mii de locuinţe apăreau ca din pământ în toată ţara, dotate cu gaze, apă caldă, lifturi şi parcări. Mii de magazine noi se deschideau în cartierele nou-construite, unde şcolile erau noi şi policlinicile bine dotate. Sute de mii de oameni lucrau în Franţa, Germania, Italia, Israel, Maroc, Algeria, Irak, Iran, Libia, Iordania. Nu era nicio problemă ca un absolvent de şapte clase să contracteze un credit pentru un apartament de patru camere, altul pentru mobilarea casei şi un al treilea pentru haine şi concediu. Nevoia de forţă de muncă era atât de mare, încât maşinile întreprinderilor făceau naveta la 100 de kilometri în fiecare zi, aducând în oraşe oameni analfabeţi, care nu văzuseră în viaţa lor un telefon sau un lift. Pe străzi au apărut maşini noi importate (Fiat, Skoda, Mercedes, Renault) şi maşini noi produse în România. Se construiau autostrăzi, centrale electrice, fabrici noi, universităţi şi spitale. Sectorul privat se dezvolta accelerat. Pe vremea aceea se numeau „mandatari" şi gestionau chioşcuri, restaurante, mici hoteluri, grădini de vară, ba chiar şi stadioane. Şeful statului se zborşea la ruşi în Piaţa Palatului cu o sută de mii de oameni în audienţă, iar şeful guvernului negocia cu Ford şi Volkswagen deschiderea unei a doua fabrici de automobile la Craiova. În ziare apăreau articole care spuneau că România are cea mai mare creştere economică din Europa, iar în lume ne depăşea numai Japonia, dar cine se ocupa de Japonia? Şi toate acestea în timp ce Statele Unite erau măcinate de războiul din Vietnam şi sfâşiate de criza economică, Uniunea Sovietică plătea un milion de dolari pe zi inutila ocupaţie din Cehoslovacia, preţul petrolului trecuse de la un dolar la 30 de dolari pe baril, iar în Franţa, Germania şi Anglia numărul şomerilor era mai mare decât numărul salariaţilor din industrie.

Şi a venit criza...

Din 1978 până în 2000, peste 20 de ani, am plătit tinereţea noastră cvasiliberală. Nivelul salariaţilor mult peste Ungaria şi Cehoslovacia în 1970 a devenit de-a dreptul ridicol. Utilajele fabricilor au îmbătrânit. Oamenii buni au plecat în străinătate şi acolo au rămas. Şoselele s-au stricat. Maşinile s-au învechit. Spitalele au început să lucreze ca în Evul Mediu. Casele de copii s-au umplut de copii abandonaţi. Oamenilor li s-a luat pământul din curte, curentul electric, gazul şi alimentele. Sistemul politic s-a înăsprit nemaivăzut. Înregistrările telefonice au devenit o industrie. Calculatoarele au fost interzise. Ziarele au fost reduse până la dispariţie. Propaganda a înlocuit producţia. Guvernul precedent a fost declarat ca fiind compus din criminali şi incompetenţi. Ruşii erau vinovaţi că tăiau gazul, americanii erau vinovaţi că se înarmau. Toată lumea era vinovată de ceva. Numai noi eram cinstiţi, demni, inocenţi şi supuşi relelor vremii.

Nu vreau să spun că aşa se va întâmpla de acum încolo. Vreau să spun doar că, dacă domnul Tăriceanu punea deoparte măcar 5% din cât a câştigat România în ultimii patru ani, euro era tot la 3,5 lei, casele nu erau cele mai scumpe din Europa şi blănurile de vizon nu erau atât de obişnuite pe stradă.

În politică trebuie să nu faci rău. Abia apoi te poţi apuca să faci bine"

Aceste rânduri aparţin unui om care a trecut prin mai multe "dictaturi". Vă lăsăm dumneavoastră plăcerea de a aprecia sau nu aceste competente analize. Un lucru însă e cert: somnul raţiunii a zămislit în România politicieni de toate culorile politice, culeşi de pe stradă, care după câteva mandate au devenit brusc multimilionari în euro şi îi privesc cu dispreţ pe foştii lor votanţi. Printre ei foarte mulţi liberali. Pe aceştia criza nu îi va afecta niciodată. Poate doar în viaţa de apoi.

DANIEL MARIŞ

Colonelul de pompieri Petru STĂNCOANE:

Trei decenii în uniformă

"Un mare caracter!". "O personalitate!". "O valoare singulară între miliţieni şi securişti! - în timpul şcolii de ofiţeri, la arma Pompieri. "O insulă într-un ocean al intrigilor, adversităţilor şi răutăţii cultivate!". "Un tip serios!". Sunt spusele câtorva din cei care l-au cunoscut indirect, care nu au avut de ce să-l invidieze ori să-i ştie poate de teamă, mai mult ori mai puţin apropiaţi, nicidecum colegi.

Colonelul Stăncoane se identifică cu sintagma "trei decenii în uniformă a unui profesionist!". Şi asta, într-o vreme a imposturii promovate cu iresponsabilitate la toate nivele administraţiei, a nepotismului jenant ce face deliciul presei de băşcălie, când doar accidental mai găseşti un funcţionar altfel decât şpringar şi pus pe căpătuială. Plecarea din activitate a unei mari personalităţi nu face decât să-ţi lase un mare gol în suflet: a mai plecat unul, dintre puţinii dedicaţi unei vocaţii: lupta cu flăcările şi puhoaiele. Hunedoara a dat şi va mai da valori. El rămâne o valoare şi pe mai departe, oriunde va continua să lucreze. El; doar se transferă în serviciu.

A spart tradiţia securisto-miliţienească de două decenii de supremaţie. Şi-a scris la absolvire numele pe lista şefilor de promoţie. Tot cu nota maximă a terminat şi Facultatea de Drept din Craiova. Pe unde a trecut a preluat colectivul aşa cum l-a găsit. L-a calat pe un singur obiectiv: lucrând mai mult ca ei, vor lucra şi aceştia cât trebuie. Şi cum vremea face ca valorile să fie ţinute sub obroc, competentele sunt terfelite, date la o parte pentru a face loc unui "novice", parte dintr-o armată care pe unde calcă, pustieşte, ca să nu mai ajungă niciodată la vârf un profesionist iar de expertiza în domeniu putând vorbi doar accidental, stai şi te întrebi: ce se alege de ţara asta. Petre a lucrat în una din instituţiile Statului Român dintre cele mai importante. Într-un moment când marea majoritate a românilor nu au, şi nu au cum să mai creadă în Statul Român, pe care-l identifică tot mai mult cu instituţiile opresive, reprezentate de regulă în stradă de semidocţi, dacă nu chiar creiere spălate. S-a învârtit nevoit de situaţie printre uniforme bătoase ori mutre acre, îngâmfaţi peste măsură şi a trebuit să facă faţă unor situaţii limită când răspunderea se diluează iar instituţiile se suprapun. A controlat situaţiile critice, a îndepărtat frica şi şi-a asumat controlul sistemului civil, acţionând ca militar în mijlocul acestuia. În faţa învălmăşagului de legi a reuşit punerea lor în practică, selectând cu experienţa juristului de carieră, formula adecvată. Dar mai ales a acţionat şi trăieşte demn într-o lume intolerantă. Mă simt dator să spun că şi eu sunt fericit că l-am cunoscut şi că mi-a oferit posibilitatea de al respecta şi preţui ca pe un profesionist şi prieten adevărat. Îi mulţumesc şi sunt sigur că şi pe mai departe mă voi bucura de sprijinul, încrederea şi atitudinea sa de om serios şi competent, că amintirea a tot ce am făcut împreună va fi mereu o flacără vie.

Traian Oproni

<u>După plecarea tandemului Barbu - Pogea</u>

PDL Hunedoara stă pe un butoi cu pulbere

Plecările celor doi „grei" ai puterii executive a PDL Hunedoara, Gheorghe Pogea şi Gheorghe Barbu în structurile de guvernare ale alianţei PDL PSD, au condus la o stare explozivă în rândurile membrilor organizaţiei judeţene unde convulsiile interne tind să dea în clocot cu atât mai mult cu cât tentativele de alcătuire a unei alianţe judeţene cu noii colegi de guvernare par din ce în ce mai mult sortite eşecului. În plus, disputele interne pot avea un efect profund distructiv pe fondul creării unui vid de putere căruia preşedintele interimar al PDL Hunedoara, Tiberiu Iacob Ridzi, primarul municipiului Petroşani, nu pare a-i face faţă.

Consilier de taină personal, demis cu scandal

Primele fisuri vizibile din cadrul organizaţiei judeţene au apărut tocmai în fieful preşedintelui interimar al organizaţiei judeţene, la Petroşani. În urmă cu puţine zile, primarul Ridzi anunţa cu surle şi trâmbiţe „debarcarea" consilierei personale din cadrul municipalităţii, Dorina Pleşcan. Aceasta fiind cunoscută în zonă drept o persoană politică influentă, are în spate o „istorie" deosebit de interesantă. Membră de vază a PSD Petroşani, Dorina Pleşcan a acuzat brusc atitudinea dictatorială a preşedintelui filialei pesediste, Haralambie Vochiţoiu, fiind imediat „racolată" de pedelişti cu mare fast.

La doi ani de la aceste evenimente, după câştigarea unui nou mandat şi bine consolidat pe poziţii, Tiberiu Iacob Ridzi s-a debarasat la fel de brusc de serviciile sale, declarându-şi consiliera „persona non grata" deoarece şi-ar fi depăşit atribuţiunile de consilier personal. Mai mult, acesta a cerut Biroului Permanent Local excluderea Dorinei Pleşcan din partid, aceasta pierzându-şi şi calitatea de vicepreşedinte executiv şi de consilier local. În replică, fosta sfetnică de taină a acuzat lipsa de reacţie la propunerile sale vizând probleme cetăţeneşti şi antecamerele prelungite de până la trei ore la biroul primarului.

Mai mult, aceasta a venit cu o serie de de dezvăluiri şocante privind modalităţile prin care soţia primarului, actualul ministru al Tineretului şi Sportului, Monica Iacob Ridzi i-ar fi cerut să ascundă materialele de propagandă ale fostului preşedinte judeţean, candidatul PDL la Senat, Gheoghe Barbu, spre a fi singura reprezentantă aleasă a partidului în Valea Jiului. Referitor la aceste acuzaţii, Iacob Ridzi s-a mulţumit să comenteze laconic faptul că mai are acasă inclusiv materiale ale soţiei sale. Neaşteptatul conflict nu a avut însă decât darul de a alimenta zvonurile care circulau deja în zonă privind posibilitatea ca fostul ministru al Muncii să-şi fi „contabilizat" eşecul electoral cu largul concurs al unor colegi de partid, scopul fiind trecerea sa pe linie moartă. Aceasta cu atât mai mult cu cât sunt de notorietate legăturile de prietenie ale Monicăi Iacob Ridzi cu fiica preşedintelui Traian Băsescu, Elena şi cu ministrul Turismului, Elena Udrea. Ori aşa ceva nu se uită...

Consilieri „teleportaţi", aprig contestaţi

Convulsiile nu au ocolit nici organizaţia Deva, unde un grup de membri cu stagii în partid acuză prin intermediul unui memoriu starea de anarhie şi haos ce domneşte aici datorită, în parte, şi lipsei de comunicare cu conducerea partidului. Acest fapt se datorează şi existenţei mai multor poluri de putere la nivel judeţean: Tiberiu şi Monica Iacob Ridzi Valea Jiului, deputatul Iosif Blaga Orăştie, deputatul Viorel Arion Hunedoara, şi tandemul Barbu Pogea, în zona Deva Simeria, susţinuţi de „moderatul" senator Dorin Păran.

Dincolo însă de aceste consideraţii, pedeliştii deveni nu par a fi digerat deloc eşecul de la alegerile locale, aceştia acuzând faptul că absorbţia partidului condus de Theodor Stolojan i-a privat de locurile eligibile în Consiliul Local şi Judeţean. Astfel, potrivit protocoalelor semnate liberalii lui Stolojan veneau la nivelul organizaţiei Deva cu circa 300 de membri, primind şi posturile de conducere cuvenite. În final însă, au devenit membri în regulă, cu carnete de partid doar aproximativ 30 de persoane, restul preferând să se retragă, în frunte cu fostul şef al Poliţiei Române, generalul Ion Pitulescu. Până şi fostul şef al pedeliştilor deveni, dr. Ioan Dorin Petrui, un personaj politic de notorietate, deşi s-a înscris în partid a preferat să rămână în penumbră, în locul marginalizării,

În aceste condiţii, din rândurile formaţiunii ex-liberale au fost promovaţi ca şi consilieri locali prim-vicepreşedintele Corina Oprişiu şi secretarul executiv Mădălina Mateucă, susţinute de un alt nou venit, prim-vicepreşedintele judeţean Viorel Arion, fapt ce stârneşte în continuare mari frustări în rândul vechilor pedişti, cu mulţi ani de vechime în urmă.

Un alt măr al discordiei îl reprezintă promovarea pe liste eligibile a consilierului local Francisc Kovacs, prin încălcarea gravă a statutului şi a exerciţiului democratic, deşi acesta a ocupat potrivit voturilor din Consiliul Consultativ locul 13, în final fiind „teleportat" pe locul 3. Pentru toate acestea în eşecul din alegerile locale este supus „tirurilor" şi preşedintele organizaţiei Deva, Ioan Inişconi, acuzat că s-ar fi înconjurat de o „echipă de yesmeni" ce i-ar fi compromis şansele de a accede la fotoliul de primar şi ar fi redus drastic numărul de consilieri locali ai partidului.

Acesta din urmă se pregăteşte să fie numit în funcţia de subprefect, renunţând la funcţia din partid, iar frământările interne din cadrul organizaţiei tind să atingă apogeul.

Scapă cine poate, funcţiile-s date

Potrivit aceloraşi surse ce doresc să-şi păstreze anonimatul, din cei circa 900 de membri ai filialei PDL Deva, doar 300 s-au prezentat să-şi ridice carnetele de partid.

O bună parte dintre aceştia îşi plătesc până şi cotizaţiile cu ajutorul unor intermediari deoarece nu se simt „agreeaţi" de secretara organizaţiei, un adevărat „stat în stat" ce figurează, se pare, ca salariată a unui om de afaceri devean, fiind şi persoana de încredere a lui Ioan Inişconi.

Dincolo de această stare de fapt, membrii de partid continuă paradoxal, deşi partidul se află la guvernare, să se volatilizeze, încet dar sigur. Exemplul a fost dat de fostul secretar general şi preşedinte al organizaţiei de femei Liliana Stolnicu. Ultimul pe listă, vicepreşedintele executiv Mihai Panaitescu ce şi-a înaintat demisia din funcţie. Nici fostul prefect Cristian Vladu nu stă pe roze, obiectivul său de a ajunge pe una din funcţiile de vicepreşedinte al Consiliului Judeţean părând a fi tot mai îndepărtat. La rândul lor, şefii instituţiilor judeţene care au rezistat eroic presiunilor liberale vreme de doi ani, se simt abandonaţi de conducerea partidului, putând fi înlăturaţi în orice clipă tocmai de colegii de coaliţie.

Mulţi membri şi din eşalonul doi se arată la fel de supăraţi fiind convinşi că dacă ar fi fost membrii unui alt partid ar fi fost altfel susţinuţi, acuzându-şi mai mult sau mai puţin voalat liderii că odată ce s-au văzut cu sacii în căruţă au cam uitat de cei care au muncit în campanii. Starea de spirit în perspectiva europarlamentarelor nu este prea grozavă ci chiar dezolantă pe alocuri deşi candidatul PDL Matei Opriţa, descoperit şi promovat de actualul ministru al Finanţelor, Gheorghe Pogea, este unul dintre cei mai capabili tineri politicieni hunedoreni. Ce-ar mai fi de spus ? Poate doar faptul că prin sediul filialei judeţene fluieră vântul. Neîncrederea şi scepticismul au luat locul entuziasmului de altădată.

Andrei Bădin

Jurnal de alegător

Din ciclul ROMÂNIA FRIVOLĂ

DACĂ N-AM FI RIDICOLI, AM FI JALNICI. SAU INVERS...

Un împătimit al scenaritelor, ca diversiuni premeditate menite să abată atenția românilor de la "agenda zilei" -- ar zice că furtul de arme dintr-un arsenal al unei armate NATO(!!), suprapus unui jaf armat, cu doi morți, la o casă de schimb valutar din Brașov -ar fi putut fi organizate de guvernul lui Boc-purtător-de-cuvânt-al-președintelui-Băsescu! Nici cu mâna, nici cu Bond, James Bond, scenariul și regia n-ar fi ieșit de premiul Oscar, așa cum s-a întâmplat în aceste zile pe plai mioritic! Căci, durerea românilor cea mai mare - bugetul de austeritate care acordă creșteri de doar 5 procente salariilor și pensiilor în 2009, și acelea în două transe, aprilie și octombrie, în pofida unor legi adoptate/votate și de ei! -- durerea asta a fost bulversată de spaimă că cineva bântuie prin țară cu armele furate de la Ciorogârla, nu se știe când. De către cine? -- nu se va ști nicicând. Că nu au furat niște găinari, deși gardul era spart, iar paznicii dormeau în post. Găinarii nu ar fi îndrăznit, din respect față de armata, din conștiință că armata e ceva serios, de unde nu se poate fura, că e de încredere. Ca și Biserica Ortodoxă, gata s-o lapideze pe Oana Zăvoranu că s-a îmbrăcat în straie de măicuță catolică și popa Stoica de la Patriarhie suferă de grija Vaticanului. Am amestecat și eu lucrurile ca să vă dați și voi seama de ceea ce s-ar numi Statul Român, dar care nu mai prea...respira, cam cu ce și cum se umple agenda zilnică a românilor: MIZERIE FĂRĂ LIMITE!!!

Dar, românii n-au nici șansa să iasă în stradă, ca francezii, să-i ceară președintelui soluții economice și financiare pentru a-i feri de efectele crizei. Ei trebuie, mânați de televiziuni și ziare, să se sperie de hoți de armament și criminali înarmați, care umblă liberi, de polițiști care caută -- ce?? Pe cine?? Drept e că nici n-ar fi ieșit ei, românii, să protesteze, că nu-i în firea lor. Și nici nu au trecut 50 de ani, cât e perioada lor de înjumătățire, ca-n fisiunea nucleară, ca să explodeze din nou mămăliga... După cum, cam masochiști fiind, suportă leger mizerii și mai mizerabile, iar care nu, se bucură de șomaj că nu trebuie să mai meargă la lucru. Și vorba cuiva, la o televiziune, răspunzând unei îndoieli a moderatorului, cum că, oare, cu armele furate s-ar putea organiza un atac armat, o răzmeriță, ceva acolo, împotriva autorităților?! -- la care i s-a răspuns: fii, dom`le, serios, cine să facă așa ceva în România?! În România, în care, 3 zile s-a comentat furtul mașinii pe care și l-a comandat Gigi Becali nepoților săi, însă nu a chemat poliția, ci televiziunile, să vadă cum i se aduce limuzina înapoi, cu scuzele de rigoare: să ne ierți, nea Gigi!

Cam asta-i țara. Nici să-ți plângi soarta de sărac în țara condusă de cel mai bogat guvern nu ai voie, nu ai loc, nu ai timp! Că ți-l ocupă România, vorba cuiva. Și guvernul. Care ce guvernează?

NICIUNDE, NICIODATĂ NU POT FI MAI JENAT CĂ SUNT ROMÂN!...

Una dintre singurele două televiziuni românești care mai pot fi contactate telefonic, Realitatea TV (cealaltă este ProTV), deci mai democratică, mai deschisă la dialog și cu ...imea fără internet, după apel te întreabă mecanic, indiferentă și rece: "V-ați simțit vreodată jenat de felul cum ați fost tratat ca român în străinătate?". De vreo trei ori, într-un an, am răspuns întrebării -robot cam așa: "Niciodată, niciunde nu m-am simțit mai jenat decât în România!". Mai umilit, mai neînsemnat și mai tâmpit decât la el acasă, sub orice guvernare s-ar afla, românul nu poate fi!! Nici măcar în ghetourile țigano-românești italiene, care ne-au făcut cunoscuți lumii mai mult decât Năstase (Ilie, nu termopane!), Nadia, Ceaușescu, Mutu, Chivu, la un loc. Revenind la jena de a fi român în străinătate, rețin ca mulți români, îndeosebi expați în Austria, se simt jenați, jigniți de manifestările de "civilizație" ale unor români aflați în trecere și concedii prin țara lor de adopție. Treabă care ar fi mult mai interesantă pentru o televiziune ce se vrea ocrotitoare a demnității românilor. Televiziune căreia, la ultima apelare, i-am răspuns din nou că mă simt jenat la mine acasă, inclusiv de faptul că, de pilda, proaspătul deputat Silviu Prigoană a devenit, din fin și destul de corect observator asupra vieții românești, mare specialist în toate cele politică, economie, justiție, sociologie, omniprezent pe ecranul menționatei televiziuni, dând impresia că s-a mutat cu pat și cu periuță de dinți cu tot, dar fără soția Bahmu, ocupată, pe un alt post, cu prezentarea unor rapandule... Este jenant! Prea mult!

Și din partea televiziunii și a domnului deputat. Care dădea impresia că are ceva mai mult bun-simț decât Victor Ciorbea, de pildă. Un cadavru politic, ținut mai nou într-o debara și scos în studio ori de câte ori televiziunea vântului are nevoie, crezând greșit că jalnicul personaj creează măcar rating. Nu! Asta n-a creat decât moarte în fermele zootehnice și, în consecință, foamete și scumpete alimentară! Deci, nu trebuie să ieșim din țară pentru a ne simți jenați! Reușim cu prisosință și rămânând acasă, în casă, în fața televizorului. Iar asta cu televiziunile este cea mai ...dulce dintre umilințele românilor!

Dacă n-ar fi fost acea competiție dementă a televiziunilor românești după maneliști și țigănisme din noaptea Revelionului! Dar aia e o data în an! Prigoană, Ciorbea, M.Tatoiu, C.Preda, L. Sandru, S. Ioniță, Pătrășcoiu sunt mai adesea... La fel de maneliști. Însă mai jenanți.

ROMÂNIA - IMAGINE ȘI VIAȚĂ PUBLICĂ

Haideți, oameni buni, să citim niște liste cu niște nume. Prima: Cezar Preda, Ilie Ghise, Codrin Stefănescu, Adrian Iorgulescu, Relu Fenechiu, Prigoană, de când e politician,Victor Ciorbea, Emil Constantinescu, Petre Roman, Lavinia Șandru, Monica Tatoiu, ca abonați permanenți, prin rotație și cu repetiție, la șourile politice ale Realității TV și Antenelor. Cărora li se adaugă, nu cu aceeași frecvență, dar cu idei și discursuri mai coerente, cu un surplus de creier, Crin Antonescu, Cristian Diaconescu, Mugur Ciuvică, Mădălin Voicu, Sergiu Andon, Lucian Bolcaș. Făcând mențiunea ce viza calitatea acestora, reiese că prima lista cuprinde niște vorbeți de rutina, de soiul de-a datul cu părerea fără a spune ceva valabil sau valoros, cum se zicea în presa scrisă: material de umplutură în pagină. A doua listă, de fapt a treia, pentru că a mică era specială, cu posesori de creiere, dar pe care nu-i ascultă nici primii -- ăia nu pricep, nici cine ar trebui să-i asculte, conducătorii adică, dar ei îi preferă pe cei dintâi menționați, deci a treia listă îi cuprinde pe: Nikita, Tarky, Darta, Sexy brăileanca, Simona Sensual, Marilena Nițu, Ogică, Magda Ciumac, Zăvoranca, Bahmu, Fernando din Caransebeș, Vali Vijelie, Roxy, nebunu în chiloți de la Acces Direct, nevasta lui Moculescu, Trioul lăutaresc din Clejani - - toți cu abonamente valabile parcă pe viață, și tot prin rotație cu reveniri la Antena 1, Pro tv, DDDtv, în emisiuni gestionate de valoroși oameni de televiziune, dar virusați și ei de morbul audienței.

Unii din acele liste nu se duc la medic, alții nu ajung după gratii, unii nu au meserii și fac ce alții nu ar face, și toți apar la tv-uri! Ei, plus armata de dezbrăcate fără voci, cântând din burice, buci, craci și din tehnica audio, furnizează spectacolul politico-socio-cultural al României contemporane; reprezintă imaginea și viața publică a României. Groaznic!!!

P.S. Divertis, Mondenii, fiind emisiuni mai rare, nu neutralizează nocivitatea indusă de lioata celor despre care am vorbit.

Grupaj realizat de NICOLAE STANCIU
(Alte asemenea, pe <stanciu_hd@yahoo.com>)

Tradiție și actualitate, deopotrivă:

Acupunctura, decontată de Casa de Asigurări de Sănătate

Metoda intră în sfera medicinei complementare și alternative, și dă rezultate excepționale în cazul ameliorării durerilor de orice fel, de la cele reumatice până la simplele migrene. Totodată, astfel pot fi tratate și insomniile, indigestiile și atacurile de panică. Mai mult, acupunctura poate fi folosită pe post de anestezie, în special la intervențiile stomatologice.

Acupunctura este un tratament eficient, mai ales în cazul durerilor reumatice, existând cazuri și cazuri de la imobilizare totală s-a ajuns doar după câteva ședințe terapeutice, la o recuperare parțială. Specialiștii mai precizează că, acupunctura are rezultate foarte bune în ceea ce privește durerile de cap. Aceeași procedură este folosită cu succes chiar și în cazul astmului bronșic, mai ales în rândul copiilor.

Pentru aceia care se tem de ace, medicul vine cu o perspectivă mai mult decât liniștitoare, și anume: acupunctura nu este o procedură dureroasă! Totul este ca pacientul să fie cât mai relaxat, altfel desigur că va simți o relativă durere indusă întocmai de teamă... Această metodă nu necesită nici un fel de anestezie, ba mai mult, poate fi folosită pe post de anestezie! De altfel, chinezii chiar folosesc în mod tradițional acupunctura drept anestezie în majoritatea intervențiilor chirurgicale, iar la noi procedura este folosită în domeniul stomatologic, mai ales în cazul persoanelor care nu suportă anestezia obișnuită.

Specialistul în acupunctură menționează că, în total, corpul uman are 12 meridiane energetice principale, câte unul pentru fiecare organ plămân, inimă, rinichi, splină, pancreas și ficat - , unul pentru fiecare viscer intestin subțire, intestin gros, stomac, vezică biliară și vezică urinară și alte două meridiane care corespund anumitor funcții ale organismului, cum sunt circulația sângelui, activitatea psihică, funcțiile metabolice sau termoreglarea. Cele mai multe meridiane energetice le are fața, aceste meridiane tratând mai multe afecțiuni printre care problemele cu vezica biliară, urinară, intestinul subțire și gros și stomacul. În momentul înțepării acestor puncte, se transmite o informație spre creier, iar acesta retransmite informația organului afectat, procedeul fiind cunoscut ca feed-back energetic. Acele utilizate în acupunctură sunt fabricate din aur, argint, cupru sau oțel inoxidabil; diametrul unui ac este de circa 0,25 milimetri, iar vârful acestuia este sferic, tocmai pentru a nu leza țesuturile.

În prezent, după ce autoritățile medicale din România s-au convins de eficiența acupuncturii în tratarea diverselor boli, toată lumea poate beneficia de această metodă fără a da nici un ban și chiar fără a mai trece pe la medicul de familie, atâta timp cât pacientul este angajat, pensionar, elev, student, ori mic copil. Costurile sunt suportate de Casa de Asigurări de Sănătate, care oferă maximum două serii de ședințe. O serie are zece ședințe. În cadrul clinicilor particulare, o ședință de acupunctură costă aproximativ 50 de lei. Fiecare persoană, spune specialistul, reacționează diferit în urma tratamentului și în funcție de afecțiunile avute, iar o singură ședință durează circa 30 de minute. Singurele contraindicații sunt pentru gravide, fiind interzisă înțeparea anumitor puncte de pe corp.

LUCIAN COSTA

Cadastru general la Deva, cu eliminarea taxei de întabulare

Primăria Municipiului Deva este prima din țară care a semnat cu Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară (ANCPI) un protocol de colaborare pentru realizarea cadastrului general al localității. Semnarea acestui protocol presupune înscrierea din oficiu în Cartea Funciară a tuturor imobilelor existente pe teritoriul municipiului Deva. Sistemul are ca beneficiari, în principal, cetățenii, administrația locală și centrală.

Existând acest sistem de înregistrare din oficiu a imobilelor, proprietarii sunt scutiți de plata taxelor de întabulare, sume care în unele cazuri sunt foarte ridicate. În plus, se scurtează timpul de înscriere în Cartea Funciară și se elimină litigiile dintre proprietarii care își revendică de multe ori aceeași proprietate, atunci când suprafețele de teren nu au fost înscrise toate odată..

Prin realizarea cadastrului general al municipiului Deva vor fi exact conturate limitele proprietății, fapt ce atrage după sine reglarea tuturor greșelilor înregistrate până acum, spune Ioan Daniel Indreiu, directorul Oficiului Județean de Cadastru și Publicitate Imobiliară Hunedoara.

Potrivit protocolului încheiat cu ANCPI, Primăria Deva are obligația de a înștiința deținătorii imobilelor să permită accesul specialiștilor pentru executarea lucrărilor de cadastru sau, după caz, să se prezinte personal pentru a da lămuriri privitoare la imobile și a participa la identificarea și marcarea limitelor acestora. Dacă deținătorii imobilelor nu se prezintă, identificarea respectivelor limite se va face în lipsa acestora.

Majorarea punctului de pensie pentru Grupele I și II de muncă

Înainte de sfârșitul acestul an a fost adoptat un act normativ prin care vor fi înlăturate unele inechități pentru pensioinarii care anterior datei de 1 aprilie au desfășurat activități în grupele I și II de muncă. Prin decizia luată, pensionarii care se încadrează în această categorie vor primi o majorare a punctului de pensie în funcție de grupa în care au lucrat, astfel: 0, 50 puncte pentru fiecare an de spor, respectiv 0,04166 puncte pentru fiecare lună de spor acordat pentru vechimea realizată la grupa I de muncă și 0,25 de puncte, respectiv 0,02083 puncte pentru fiecare spor acordat pentru vechimea realizată în activitatea desfășurată în grupa II de muncă.

De la 1 octombrie 2008, a început recalcularea pensiilor pentru persoanele care au desfășurat activitate în grupele I și II de muncă (muncă foarte grea și grea). Aplicarea ordonanței de guvern va aduce o creștere medie a pensiei de 8% pentru beneficiarii acestor prevederi, care se vor adăga creșterii medii de 20,38% datorată creșterii punctului de pensie de la 1 octombrie.

OUG 100/2008 privind recalcularea pensiilor în cazul grupelor de muncă, ar trebui să repare inechitățile din sistem și redea practic niște drepturi ce le-au avut cei care au desfășurat muncă grea și deosebit de grea și care au fost pierdute odată cu apariția Legii 19/2000, pe când Parlamantul a dublat punctajul total și a creat o nouă discriminare luând în calcul și persoanele care au lucrat în condiții speciale.

Prin respectiva ordonanță de guvern, actul normativ pe baza căruia se recalculează pensiile în prezent, a fost încercată procedura de eliminare a inechităților pentru pensionarii care anterior datei de 1 aprilie 2001 au desfășurat activități în grupele I și II de muncă (muncă deosebit de grea și muncă grea). Pensionarii care se încadrează în aceste categorii vor primi o majorare a punctului de pensie de la grupa în care au lucrat 0,50 puncte pentru fiecare an de spor, acordat pentru vechimea realizată în activitatea desfășurată în grupa I de muncă; 0,25 puncte pentru fiecare an de spor, acordat pentru vechimea desfășurată în grupa II de muncă. De majoritatea punctajelor vor beneficia persoanele înscrise la pensie între 1 aprilie 2001 30 septembrie 2008, respectiv aproximativ 1,7 milioane de pensionari. Din păcate, pe ultima sută de metri, fostul guvern Tăriceanu a hotărât ca acest act normativ să fie aplicat doar ca și cadou de AN NOU, dar de la 01.01.2010, probabil pe "motiv" de trecere în opoziție.

GRAȚIAN RĂDULESCU

Tabere legale de cortorari, tocmai în Danemarca

Mai mulți angajatori danezi caută români care doresc să lucreze în agricultură în Danemarca, muncitorii urmând să fie cazați în corturi pe care trebuie să le aducă de acasă. „Danemarca are nevoie de lucrători în agricultură, pentru a recolta căpșune, mazăre, zmeură, ceapă, dovleci și altele. De asemenea, se caută șoferi de tractor, camioane și autobuze, care să lucreze la fermele respective pe timpul sezonului de vară 2009. Sunt oferite în jur de 500 de locuri de muncă", se arată în comunicatul postat pe site-ul ANOFM. Cei care doresc să primească respectivele contracte trebuie să se înregistreze on-line, până la 17 martie. CV-urile vor fi în limba engleză și se vor depune pe site-ul www.seasonalwork.dk, urmând ca pe datele de 25 și 27 martie, la Slatina și Slobozia, să aibă loc două burse ale locurilor de muncă pentru posturile de sezonieri la care vor veni angajatorii danezi. Românilor li se cere să cunoască limba engleză la un nivel mediu, însă în anunț se precizează că unele ferme acceptă ca doar o persoană dintr-un grup de două-trei să știe limba engleză.

Perioadele de lucru prezentate în document sunt cuprinse între cinci săptămâni și câteva luni, în funcție de produsul care se recoltează. În cele mai multe dintre ferme, în care recoltarea începe în mai și se termină în august, muncitorilor li se cere să-și aducă de acasă „un cort, ustensile de gătit și haine groase". Totuși, în anunț se precizează că în ferme vor fi amenajate spații acoperite „pentru prepararea mâncării, toalete și TV". În aceste condiții de cazare, taxa percepută este cuprinsă între doi și zece euro pe zi, bani din care sunt suportate costurile pentru electricitate, apă și internet. „Uneori, angajatorul poate oferi cazare în spațiu acoperit, contra cost. Această cazare se poate face fie în case ale angajatorului, fie în rulote cu două camere, toalete și duș. De asemenea, la unele ferme corturile pot fi plasate în spațiu acoperit", se precizează în anunț.

Muncitorilor acceptați li se va cere să culeagă 17 kilograme de căpșune, mazăre etc. pe oră, pentru a câștiga 14 euro pentru ora de muncă. Programul de lucru va fi de 30 37 de ore în șase zile lucrătoare din săptămână, iar munca începe la cinci dimineața și se termină în jurul prânzului. Muncitorii mai trebuie să-și plătească singuri transportul către Danemarca și înapoi, însă pot obține o deducere din impozitul plătit, de 0,91 coroane daneze pe kilometrul parcurs, în baza biletelor de avion, autobuz sau feribot prezentate la oficiile daneze de impozitare.

DAN SAVU

Zodiacul Defectelor

BERBEC (21.03-20.04)

Planeta dominantă: Marte, planeta încăpăţânării şi încăierărilor.
Animalul sacru: bărzăunul
Personalitate: Berbecul guvernează cu capul, drept pentru care Berbecii sunt experţi în a se arunca cu capul înainte, a face doar ce-i taie capul şi a da cu capul de pragul de sus. Sunt foarte siguri pe ei în tot ce fac, chiar şi când fac cele mai monumentale prostii. Plini de energie şi iniţiativă, sunt atât de grăbiţi şi de ocupaţi, încât nu au timp să gândească. Cu toate astea, în înţelepciunea lor nemărginită, ştiu întotdeauna ce e mai bine pentru ceilalţi. Nimeni n-are voie să-i contrazică, în timp ce ei îşi păstrează dreptul inalienabil de a contrazice pe toată lumea.
Specialitatea lor este viteza, din care cauză au mereu fel de fel de vânătăi, arsuri sau tăieturi şi sunt clienţi fideli ai service-urilor şi asigurărilor auto.
Pe scurt orice berbec veritabil este: încăpăţânat, nesăbuit, extrem de grăbit, arogant, certăreţ
Cea mai mare afacere a vieţii lor este sexul, pe care-l practică numai din dragoste, chiar dacă dragostea respectivă nu durează decât o zi.
Meseria potrivită: director, pompier, instructor de sex, bungeejumper, spărgător de bănci.
Pizza magică: Diavolo.
Medicamentul norocos: energizantele

TAUR (21.04-21.05)

Planeta dominantă: Venus, planeta trândăviei şi a lascivităţii.
Animalul sacru: vaca indiană
Personalitate: Taurul e recunoscut pentru stabilitate şi perseverenţă, de fapt două modalităţi de exprimare a lipsei de imaginaţie. Universul lui se mărgineşte la ce poate să vadă, să guste sau să pipăie. Noţiunile complexe îl tulbură profund, iar îndărătnicia lui n-are seamăn - dacă a apucat într-o direcţie, aşa o ţine.
O schimbare de macaz ar implica un efort fizic şi intelectual prea mare pentru lenea lui. În ciuda obtuzităţii, dă însă dovadă de o aprigă viclenie atunci când îşi apără pielea sau vrea să obţină ceva. E maestru în a scoate castanele din foc cu mâna altuia.
Dincolo de falnica-i robusteţe, Taurul ascunde o abominabilă laşitate.
Meseria potrivită: contabil, lăutar, coafeză, manechin, porno-star, degustător de maioneză.
Pe scurt orice taur veritabil este:
- materialist
- încăpăţânat
- posesiv
- cam leneş
- mereu auto-caracterizat ca foarte, foarte "modest"

Pizza magică: Rusticana
Medicamentul norocos: întăritoarele de orice fel

GEMENI (22.05-21.06)

Planeta dominantă: Mercur, planeta trăncănelii şi nevricalelor.
Animalul sacru: papagalul
Personalitate: Gemenii sunt isteţi şi foarte adaptabili, cu alte cuvinte nişte oportunişti lipsiţi de scrupule. Stăpânesc perfect arta comunicării şi pot să te mintă în faţă fără să clipească. Sunt drăgălăşenia întruchipată când vor să obţină ceva şi de-a dreptul sadici când au chef să se joace cu nervii altora. Sprinteni şi îndemânatici, dispar când ţi-e lumea mai dragă şi pot face nevăzute diverse obiecte care li se par interesante. Îşi scot din minţi şefii şi consorţii, dar nici unii nu-i dau afară, din cauză că se pricep să le spună bancuri. În dragoste, sunt deschişi tuturor posibilităţilor şi ar fi primii care ar subscrie la legalizarea poligamiei. Cu toate astea, în clipele romantice au tendinţa de a-şi exprima pasiunea uitându-se pe pereţi.
Pe scurt orice geamăn veritabil este:
- superficial
- instabil
- oportunist
- agitat şi mincinos
- poate scoate uşor pe oricine din minţi

Meseria potrivită: agent de vânzări, scamator, chelner, escroc.
Pizza magică: Calzone.
Medicamentul norocos: gargara.

RAC (22.06-22.07)

Planeta dominantă: Luna, astrul toanelor şi născocirilor.
Animalul sacru: lipitoarea
Personalitate: Racul este un profitor nesătul, al cărui unic scop în viaţă e să care în bârlog tot ce-i pică în mână. Este mai zgârcit şi mai apucător decât tot neamul hârciogilor la un loc. Se spune că ar fi diplomat, dar în realitate manipulează pe toată lumea ca să-şi rezolve interesele. Zâmbeşte graţios, înşiră verzi şi uscate şi joacă tot timpul teatru, fiind foarte popular printre cei gură-cască şi slabi de minte. Are mania de a coopta tot soiul de rataţi pe care îi psihanalizează sau îi îndoctrinează cu predici filozofice ori cuvântări patriotice. Îşi iubeşte casa, dar nu este lipit de ea. Ros de morbul vagabondajului, dispare periodic pentru diverse intervale de timp. Din nefericire, se întoarce mereu înapoi ... În dragoste este adeptul romantismului siropos şi leşinat. Asta, la început, căci mai devreme sau mai târziu va scoate la bătaie un nimicitor arsenal de tocare măruntă a nervilor: nazuri, îmbufnări, bănuieli, accese masochiste şi şantaje sentimentale.
Pe scurt orice rac veritabil este: depresiv şi panicard, credul, ironic, zgârcit şi profitor, extrem de gelos şi posesiv
Meseria potrivită: politician sau afacerist interlop, poet, instalator, cămătar, pitic de grădină.
Pizza magică: Quattro formaggi.
Medicamentul norocos: alcoolul

LEU (23.07-22.08)

Planeta dominantă: Soarele, astrul egoismului şi îngâmfării.
Animalul sacru: pupăza
Personalitate: Leul este un lider înnăscut şi, ca toţi liderii, se înalţă strivindu-i pe cei cu mai mult bun-simţ decât el. Subordonaţii îi acordă respectul cuvenit, dar l-ar strânge de gât cu maximă plăcere.
Ambiţie! Ca nimeni altul. Consideră că a atins poziţia cuvenită doar atunci când nu mai are vreun loc alb pe cartea de vizită. Se iubeşte atât de mult pe sine încât îşi pupă oglinda de câte ori se crede singur. Este aşa de obsedat de onoruri că, dacă primeşte o cupă la campionatul de şotron, e în stare să umble cu ea atârnată la gât, să vadă lumea cât de grozav este. Atrage atenţia în orice adunare: fie este cel mai înzorzonat personaj, fie aruncă cu banii în toate părţile, fie poartă o armă. Pozează tot timpul, doarme pe stânga fiindcă profilul drept îl avantajează mai mult şi arată cu degetul mijlociu ca să-şi expună mai bine diamantul de multe carate. În dragoste, este la fel de înflăcărat ca un furnal şi la fel de discret o trompetă cu amplificator.
Pe scurt orice leu veritabil este: egocentric şi îngâmfat , lăudăros, dominator, narcisist , convins că Pământul nu se poate învârti fără el
Meseria potrivită: împărat, şef de bloc, portar de hotel, dresor, hingher, şef simplu
Pizza magică: Quattro stagioni.
Medicamentul norocos: toxina botulinică.

FECIOARĂ (23.08-22.09)

Planeta dominantă: Mercur, planeta trăncănelii şi a isteriilor.
Animalul sacru: ciocănitoarea
Personalitate: Zodiacele critică spiritul critic al fecioarei, punând-o astfel într-o situaţie critică. Cum, pe deasupra, fecioara mai e şi metodica punctuală şi perfecţionistă, sfârşesc prin a-i scoate pe toţi din pepeni. Obsedată de igienă, detalii şi clasificări, este capabilă să caute bacteriile cu lupa, să frece duşumelele periuţa sau să pună rufele în maşina de spălat nu doar pe culori, ci şi ordine crescătoare şi alfabetică. Miroase enervant de curat şi se leagă spiritual de cânii şi pisicile din cartier, câteodată îi şi adoptă. Fecioara este o fană a listelor, tabelelor şi regulamentelor pe unele subpuncte, care, în loc să-i simplifice, îi încâlcesc teribil existenţa.
Pe scurt orice fecioară veritabilă este:
- mereu ocupată cu o mie de nimicuri sau să-şi bage nasul unde nu-i fierbe oala
- tipicară
- ipohondră
- cicălitoare
- maniacă
- absolut necesară, din păcate.

În dragoste, are căldura unei frapiere şi fantezia unui birocrat.
Meseria potrivită : analist politic, avocat, CTC-ist, agent de dezinsecţie, sora medicală (sau frate).
Pizza magică: cu extra-mozzarella
Medicamentul norocos: toate, fără excepţie

BALANŢĂ (23.09-22.10)

Planeta dominantă: Venus, planeta trândăviei şi lascivităţii.
Animalul sacru: bibilica
Personalitate: Balanţa are certe înclinaţii intelectuale, utile în studiul aprofundat al programului tv, şi un înalt simţ artistic, reflectat în flerul cu care-şi asortează pantofii cu lenjeria. Plină de graţie şi eleganţă, umblă cu nasul pe sus, strâmbând suveran din el la orice încălcare a etichetei. Se zice că adoră confortul şi armonia, ceea ce în traducere liberă înseamnă că este leneşă şi n-are principii ferme.
Despre Balanţă se mai spune că este o bună colaboratoare şi sfătuitoare: în orice problemă, expune câteva zeci de soluţii, ca apoi să-l lase pe celălalt să decidă. Cât despre vestitul ei echilibru, cel mai în măsură să comenteze ar fi psihiatrul care o tratează. În lipsa lui, se acceptă şi mărturiile apropiaţilor, adânc îngrijoraţi de viteza cu care-şi schimbă părerile şi de costurile mărite ale dulciurilor pe care le înghite atunci când e deprimată. Cel mai de seamă lucru din viaţa ei este dragostea, subiect bogat în detalii picante, prea indecente ca să poată fi relatate.
Pe scurt orice balanţă veritabilă este:
- leneşă şi mincinoasă
- superficială
- încrezută
- zgârcită

Meseria potrivită: agent matrimonial, arbitru, escortă, gigolo, rentier.
Pizza magică: Capricciosa.
Medicamentul norocos: gelul anticelulitic.

SCORPION (23.10-21.11)

Planeta dominantă: Pluto, planeta obsesiilor şi paranoiei.
Animalul sacru: vipera
Personalitate: Scorpionul are foarte mult magnetism personal: atrage cuiele ruginite, cutiile de conservă, dramele şi ghinioanele. Are emoţii intense, idei fixe şi puterea de a deochea. Este atât de încordat, încât dă impresia că suferă, iar încordarea lui face să se defecteze obiectele din jur. Chiar şi cei apropiaţi sunt profund afectaţi, de unde şi bafta pe care o are la moşteniri. Ştie ce vrea, dar caută să obţină totul pe căi ocolite. E genul care mai bine îşi otrăveşte duşmanul decât să-i dea un pumn în nas. Paranoic, vede peste tot pericole, intrigi şi conspiraţii. Asta nu-l împiedică să umble cu fitile şi să-i manipuleze pe ceilalţi. Îi consideră prieteni doar pe cei de care se poate folosi, iar prietenii n-au încredere în el, fiindcă ştiu că n-are mamă, tată sau scrupule şi atacă subversiv, sub centură. În dragoste, este un narcisist, frustrat, gelos şi posesiv, care-şi scoate din minţi perechea cu bănuielile şi cu gusturile lui anormale.
Pe scurt orice scorpion veritabil este:
- încăpăţânat
- indiscret
- gelos şi posesiv
- insensibil, crud şi răzbunător

Meseria potrivită: detectiv, medic legist, pândar, scafandru.
Pizza magică: Siciliana.
Medicamentul norocos: extractul de mătrăgună.

(Va urma)

DARURILE AU FOST ARUNCATE

BATE VÂNTUL PRIN ROŞCANI SĂ ADUCĂ MAI MULŢI BANI

Deoarece este un mare iubitor al munţilor (de bani, fireşte) un cunoscut afacerist cu nume evident de haiduc şi susţinător din penumbră al practicanţilor de arte prezidenţiale a pus la cale construcţia unei salbe de hidrobănetcentrale taman în mirificul peisaj al unui parc naţional pre nume Retezat. Cum-necum, deşi s-a lipit ca o mangustă de un fost preşedinte de filială pesedistă, (Iartă-l Doamne pe unde mai există), acesta s-a izbit de opoziţia înverşunată a ultimelor ca pre negre ce au bocănit cu osârdie pe la uşile cerbilor presari, protestând faţă de evidenta încălcare a legilor naturii. Aşa încât aprigul haiduc, degrabă visător de alt purcoi de bani, s-a asociat cu fost ministru specializat în sateliţi şi dat iama prin alţi munţi, tocmai la Roşcani, unde spre disperarea localnicilor a auzit că s-ar găsi ceva pietre miraculoase cu proprietăţi autostradale. Deocamdată cariera este în stadiu de binecuvântat, pe terenurile comunităţii, de către însuşi primarul Şui Aga, la un preţ de mizelic (unii zic) pentru că nu-i aşa, investiţiile hotelierilor de pe plaiurile Eladei trebuie recuperate cu vârf şi îndesat. Aşa încât mai, mai că ne îndeamnă necuratul (a se citi dracul de sus) să ne întrebăm de ce nu s-o fi dus haiducul se exploateze chiatra tocmai la Muntele Athos unde-şi putea deschide două-trei cariere, având în vedere preaplinul din zonă, grecii fiind şi cunoscuţi mântuitori de daruri preaslovnice.

Mai nasol e faptul că la eleni legea nu e fleaşcă precum bocordonanţele din elenele noastre rătăcite prin turismul e centură şi care cică, şi-ar avea partea, cât un buric de deget vârât în urda alterată a tranziţiei mioritice.

Nişte jnapani, veţi zice, dar uite ăştia ne usucă jnepenii.

CRĂIŢARUL MUNŢILOR

FAPTUL APROAPE PERVERS

● Dacă a ajuns Mircia Muntean să se lepede de Tăriceanu şi să-l susţină pe Crin Antonescu la şefia partidului e ca şi cum Nosferatu se leapădă de Satan, Vanghelie de Sectorul 5 şi Iliescu de Internaţionala Socialistă. Mişcarea s-ar fi făcut cică la comanda tartorului-şef Ruşan deranjat de rapiditatea cu care ex-premierul a spălat putina, preferând marea dătătoare de gaze unei albii incerte, poleite cu o guvernare călduţă de rangul doi. Aşa că încă o dată în viaţă, după ce s-a lepădat de Stolojan şi l-a îmbrăţişat pe Tăricean, Mircia face o alegere înţeleaptă, Crin că-l cheamă ca pe vechiul său prieten Halaicu, Antonescu că va bate palma cu Băsescu. Cât despre Ruşan, bine mai adulmecă la ban'...

● După mai multe inaugurări consecutive, Piaţa Deva şi-a deschis în sfârşit porţile, odată cu festivalul cimpoierilor ţinut vis-a-vis, la molul devean al cărei atmosfere reuşeşte să redea exact ceea ce şi-a propus, vremurile sărăcăcioase şi preţurile căcăcioase ale Epocii de Aur. Turiştii nemulţumiţi de prestaţia cimpoierilor, altfel admirabilă, s-au putut delecta printre standurile rarefiate ale măreţei realizări, slab populate de comercianţii-supravieţuitori ai guvernării liberale. Amatorii de senzaţii tari pot da o raită pe la parcarea subterană unde bântuie stafiile foştilor străjeri de pe Cetatea Devei, alungaţi de savanţii restauratori de comisioane grele. Aici preţurile cresc din două în două ore în funcţie de cât pui botu să stai la fel ca şi preţurile tarabelor poleite cu quasari.

La categoria vip-uri se plăteşte şi o taxă de fidelizare de 150 lei pe lună plină, pentru nefericiţii ce se îndrăgostesc nebuneşte şi iremediabil de aceeaşi minusculă tarabă marca "FAUR", emblemă de tradiţie a industriei spoliatoare româneşti. În rest, linişte şi pace, poftiţi turişti, ghid vă poate fi însuşi viceprimarul Florin Oancea însoţit de un tămâietor de la Consiluitul Local, că de, e bine întotdeauna să nu te lupţi singur cu necuratu.

● A treia divizare ideologică a mastodontului pedisto-liberal aripa hunedoreană de curbură de după alegerile din anul de halva 2008 l-a inspirat pe senatodeputatul Viorel Arion să fondeze o nouă publicaţie de informaţie conform dictonului "omul şi gazeta" ori "hada şi halda".

Poza domniei sale tronează majestuoasă pe prima pagină, mai mare decât a preşedintelui Băsescu şi a familiei Ridzi la un loc anunţând un eveniment epocal: alocarea sumei de 8 miliarde pentru construcţia Catedralei din Hunedoara. Sub poză, un redactor prea zelos a plantat cu majuscule o deviză elocventă: "De veghe în lan, la ciolan", probabil atras de sonoritatea frazei, alături de un scaun gol, văzut credem în gândirea shopenhauriană a creatorului ca un demers pamfletar la adresa contracandidatului liberal Puiu, aprig contestator al softurilor arioniene.

Mai jos un citat din Confucius (Kong Ţî pentru investitori chinezi): "Ignoranţa este noaptea minţii, o noapte fără lună şi fără stele". Desigur, aşa credem şi noi în nefericirea noastră, domnule deputat.

● După o îndelungă şi chinuitoare agonie, Teatrul de Estradă Deva, ultimul bastion al oraşului e pe cale să-şi dea obştescul sfârşit.

Supusă mai multor operaţii estetice de către doctorandul primar Mircia Muntean şi echipa sa de experţi asistenţi, instituţia a rezistat cu succes unei transfuzii de fonduri uriaşe pentru renovarea arterelor şi decorurilor biliare până când conturile coronariene s-au umplut şi au dat pe afară. Aflată în stare de moarte clinică, instituţia a fost transferată de urgenţă la Clinica Judeţeană unde profesorul Moloţ a hotărât că singura soluţie pentru menţinerea în viaţă ar fi amputarea membrelor printr-o metodă revoluţionară denumită „terapia Nicodim". Echipa sa de specialişti s-a apucat de treabă şi rezultatele n-au întârziat să apară: în curând conturile se vor umple din nou în urma unei noi transfuzii de la o grupă rară de donatori iar renovarea finalizată până la următoarea premieră medicală, programată în mandatul 2012 2016.

● Preşedintele Consiliului Judeţean, Mircea Moloţ a demisionat din Consiliul de Administraţie al Drumurilor Judeţene. Exemplul său a fost luat de vicele Costeluş Avram care a lăsat baltă apa Văii Jiului. Motivul invocat: dificultăţile financiare din cele două regii. Mişcarea, bine gândită de altfel, are scopul de a separa imaginile politicienilor de iminentul faliment al celor două regii judeţene. Acum, nu ne miră aşa de mult mişcarea cât faptul că săritura nu a fost făcută mai repede având în vedere că gropile din drumurile judeţene sunt pline de apă iar conductele de apă colmatate de gropi. Coincidenţele nu se opresc aici: în ambele cazuri apa e plătită din banii contribuabililor. Ca şi salariile demnitarilor.

Turism pe tocuri, în desăvârşit triunghi al bermudelor şi/sau bikinilor

ELENA UDREA: „Nu ştiu de unde s-o apuc!..."

- ***Blonda de la drept se face avocata diavolului nevăzut ci doar omniprezent***
- ***În contră şi în concurenţă cu Dracula cu care nici măcar nu-şi cifuleşte metafrezb'lica***
- ***C-un buget cât calu' Mariei Tereza, plimbă România.com între Reni.com şi Pinguini.com***
- ***Bineînţeles cu pauze de fitness la târguri senectute de Covasna & Covasna unde se-mpidecă cu razna***
- ***La confluenţa dintre celebritate, bifurcaţie concurenţială echivocă, desigur criză.design.com.ro***

Păi mda, yda şi zda, mâcate-aş fă, -n chiloţei de primăvară -n plină iarnă. Să apuci să ai doar mi(n)te tocuri xxx, cum bine zice Ginger Devil, cea cu sexrubrica meteo din programul tv. Că ca tine nu-i să ştie şi s-o ia de la gaură neagră ncoace cu turismul, chiar dacă neştiind încotrova i sorcova.

Căci cine, numai ca tine se ia ca păsărica-n zbor să-nfigă steagul de pace şi prosperitate al ro.com în ţeava de eşapament a grandturismului de la Stuttgart, de la Kuala Lumpur ori de la Groznîi. Ori dacă Bran-Moeciu, Maramureş ori Bucovina s chestiuni umflate de-s bosumflate, atunci veni rândul primejdioasei Jalea Viului, unde trebuie musai conceput chiar dacă in vitro cel mai mare proiect turistic din Europa sud-estică.

La sinergetiderurgica faptelor, megaloplastigiate precum Dracula Park, înlocuite pe nedreaptă moşelniţă cu precum Jucu Park. Aici intervine oarecum quintesenţa parametafrazată după el maximo: Hai, bă, să dăm ce nu-i...aşa?! Hă, hă?!

Vine cică guvernul bălăuricescu-n câte-un cap bocănit-ntru două palate, de taie din bugetele ălora mai ceva de cum coarnele la coropişniţă. Da' frate, totu' are-o limituţă că de', bugetu' a lu' turismu' trebe-n-blânblonzitu' niscaiva de 10,14 ori. Adică x, sau dacă se poate, chiar xx, ori de ce nu xxx.

Umblă vorba-n oraşu' de sub telecabină şi care ca atare-şi aşteaptă şi telegondola săgeată albastră, cum că: nu e ţară aia, dacă nu are pe lângă palmieri pe post de ficuşi, şi cămile pe post de ce-o fi ele.

Mai la obiect, de ce să-l mai aducem pe Moş crăciun, ş-aşa chinuit destul şi obosit, cu reni de import marca finlandia, când măcar moşi avem iar renii-i putem creşte-n ţarcul de capre, oi etc. a lu' neam de Becali. Iar nişte pinguini n-ar strica. Lame, emu, koale, iaci, crocostruţi, piranotauri.

Pe tărâmul cel de poveste-a autonomiei, cu piţă, sare, lămâiuţă, pălincuţă, gulaş, papricaş, se mai dădu la ceas de seară -n bărci oropsite pe lacu' Sf. Ana, care printr-o sfinţire preoţească ar urma să devină Sf. Lealeana. Doamna ministru, ca picată din luna ca indicativ de elicopter bugetar, făcu ce-i drept cu frică o mică piruetă la tocuri '17, pe nămeţi aşa de dragul lumii nu zicem că chiar artificiali. Da' dădu bine, nu nici măcar cu oiştea-n gard, că pe gardu' îl mâncară cerbii.

De ce ne e nouă ciudă, în oraşul acesta unde bifurcaţiile s-au dus pe giratoare ori giratorii, să spuie primaru', şi implicit pe miliarde de lei vechi. Păi uite de ce ne e ciudă. Întotdeauna bifurcaţiile au fost lucru concurenţial, un fel de a fi indecis cu atât de adrenalin în traficul din cracii bulevarde. N-avem de-alea bifurcaţii, n-avem nici cracii bulevarde. Adică celebritatea noastră unde e, ce-aţi făcut cu ea?!

La asta să se mai gândească-n pauza de prea multă gândire doamna cu secera-n comorile patriei, şi să ne spuie cum şi de unde s-o mai apucăm pe ea, celebritatea asta atât de râvnită. Site-ul nostru de criză e gata pregătit 3D. '17. Inch. La nevoie '22, ce nu face omu'.

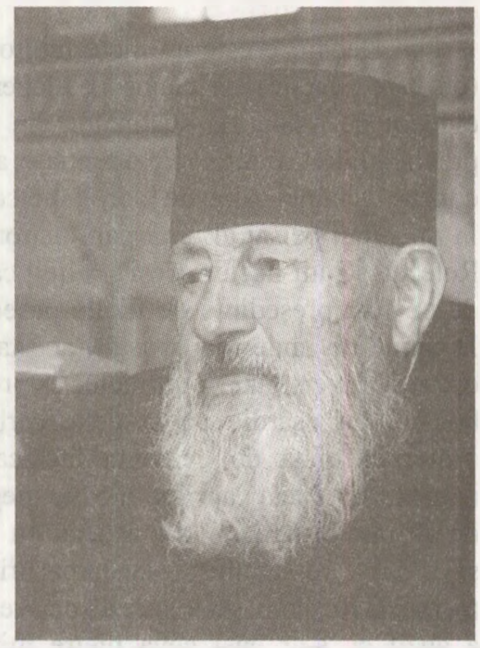
Daniel Marianaconda

DE LA AVVA ARSENIE BOCA LA PĂRINTELE IOAN SABĂU

ÎNTRE CREDINŢA ŞI SUFERINŢA MÂNTUIRII

MOTTO: ***"Dar este de trebuinţă ca o mână de oameni, să avem îndrăzneală şi aşa ne asumăm destinul neamului, destinul poporului înseta de Dumnezeu! Dacă ne vom arăta netrebnici la ceasul acesta de răscruce atunci destinul neamului nostru va fi doar o amintire. Destinul neamului nostru, care şi aşa este compromis, şi aşa este sub obroc, va fi spulberat pe toate străzile lumii care ne aşteaptă şi ne îmbie"*** - Prislop 2002

CUVINTELE PE CARE LE SCRIEM PLÂGÂND

Nu am avut şansa a-i cunoaşte îndeaproape. Poate nu m-am arătat vrednic! Am aflat însă din scrieri şi din spusele celor care au avut această şansă că erau *"tipologia neacceptării compromisului. De orice fel!"* - cum spunea regretatul profesor Victor Isac. Şi că radiau siguranţa celui ce poate fi îngenunchiat dar nu poate fi doborât. Ori cum scria un confrate: în genunchi, omul e cel mai puternic. *"Mă simt dator să mulţumesc Domnului că le-am fost contemporan ori că m-am născut pe aceste meleaguri hunedorene"* - îmi declara un apropiat al aşezământului bisericesc de la Ghelari, lăcaş devenit prin slujitorii de aici, un centru de prim rang al ortodoxiei româneşti.

Ţinuturile Hunedoarei au dat şi vor mai da "stâlpi ai adevărului" ce păstoresc turmele încredinţate cu har şi înţelepciune. Avva Arsenie Boca şi Părintele Ioan Sabău au fost providenţiali pentru acest popor. Pururi vor străluci la orizontul bisericii ortodoxe şi al naţiunii române aceşti părinţi. Au dus o viaţă cu adevărat de sfinţenie. S-au identificat cu necazurile celor mulţi, veniţi la spovedanie. Nu au făcut nicio deosebire între jăndarul trimis de comenduire să lege ori cel care lupta cu arma în mână împotriva duşmanului, de oriunde ar fi venit. Pe toţi i-au cercetat pentru faptele lor şi i-au îndemnat spre căinţă şi îndreptare. *"Când Părintele Arsenie a căutat să limpezească bucuriile Apostolilor, a consemnat arătând de ce Hristos a înfrânt bucuria minunilor, arătându-le mai motivată o altă bucurie: înscrierea numelor în Cartea Vieţii. Bucuria minunilor te poate pierde în slava deşartă pe când în Cartea Vieţii te scriu mai ales faptele pe care le-ai făcut plângând"* - scria P.S. Daniil Partoşanu în "Cuvinte vii", Deva 2006.

ROSTUL ÎNFRÂNĂRII, AL POSTULUI ŞI AL ASCEZEI

Elemente definitorii ce îndeamnă spre firescul cuvântului scris se regăsesc pe crucea Cuviosului Paisie Vasilioglu de la Frăsinei: *"Căci mâna putrezeşte, condeiul rugineşte iar scrisul se găseşte"*. Anii vor trece peste mormintele acestor cuvioşi, rugăciunea lor ne va îndemna să cugetăm: pe aceşti sfinţi nu i-a obosit atât vremea cât oameni netrebnici în vremi de ocară. Şi alţii au suferit în acele vremuri dar numai ei au ştiut să se mântuiască. Nu au regretat nimic din viaţa de ocară şi suferinţă, spun cei care i-au cunoscut. Nu au regretat nici măcar temniţa. Au considerat-o tot de la Dumnezeu venită pentru a le fi alături celor slabi şi deznădăjduiţi. *"Numai aici - în temniţă - vezi rostul înfrânării, al postului, al ascezei în viaţă, ca să poţi medita şi gândi la rostul lumii"* - spunea Părintele Sabău unui fericit ce i-a călcat pragul. Numai

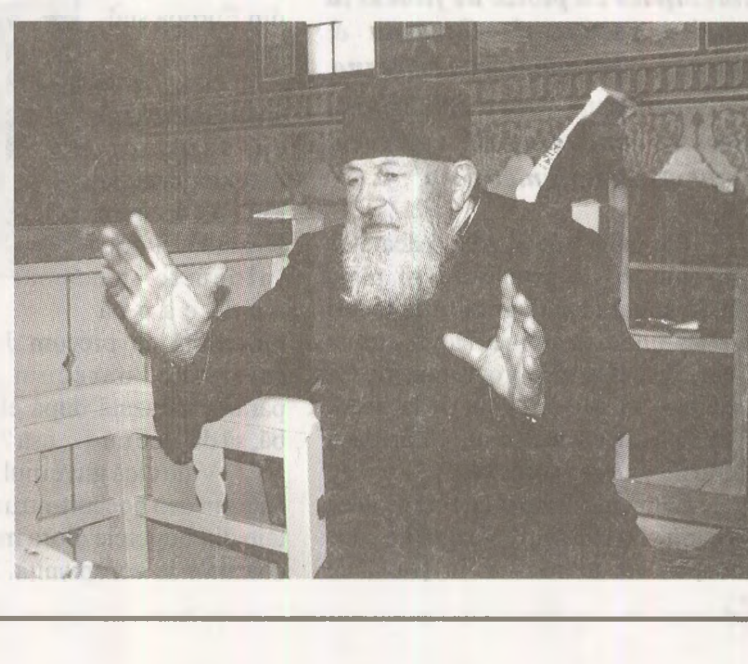
un asemenea chip poate rămâne luminos în ciuda suferinţei ori bolii ce macină trupul. Meniţi a fi încărcaţi sufleteşte, mânaţi de credinţa nemăsurată au putut birui sisteme ticăloase: au trăit patru dictaturi aducând luminare şi au făcut să se plece în faţa lor ochi de temnicer. Alteori au căzut chiar lacătele. Au înţeles şi au transmis adevăruri fundamantale: smerenia şi modestia sunt calităţi în faţa lui Dumnezeu iar tot ce-au săvârşit au considerat-o ca pe o sfântă datorie de propovăduitor ortodox. Au strâns în jurul lor atât oameni simpli dar şi pe cei cu carte. Şi-au făcut biserică din închisoare şi cu ajutorul ascezei şi-au întărit darurile spirituale. La ieşire, îndemnaţi de o credinţă până la uitarea de sine, au cerut *"Să nu ne răzbunaţi, iertaţi-i că nu ştiu ce fac..."* (- Mircea Vulcănescu).

Aceşti sfinţi stau mărturie lumii si Bisericii Ortodoxe că se poate trăi şi după cum vieţuieşte un preot, nu numai după cum zice el. Anii vor trece peste morminte, pelerinajul nu va înceta. Privindu-i pe pelerinii făgărăşeni care nu pot muri dacă nu mai vin odată la mormântul Sfântului Arsenie Boca de la Prislop şi cum înconjoară locul în coate şi genunchi poţi - printre lacrimi - înţelege identitatea în individualitate şi şansa apropierii de Dumnezeire indisolubil legată de oamenii Lui oferiţi pentru mântuirea celor mulţi. Părintele Ioan Sabău a stat închis sub Carol al II-lea, a fost arestat la domiciliu în regimul lui Antonescu şi a fost unul din martirii închisorilor dejiste. Părintele Ioan Sabău nu a fost capabil să facă niciun pact în afara celui cu Dumnezeu şi Maica Domnului cea pe care atât a venerat-o!

"Pe atunci - sub patru dictaturi - *vremurile erau ca şi acum: cam toţi ierarhii aveau legături cu politicienii vremii"* - glăsuia părintele iar Sfinţia Sa nu a căzut bine nici unui regim. Unii l-au etichetat ca antidinastic şi antimonarhist pentru că s-a ridicat împotriva regelui desfrânat, comuniştii l-au închis pentru că era considerat cel mai înverşunat predicator al Hunedoarei.

FERICIŢI CEI PRIGONIŢI PENTRU DREPTATE

Adjudecarea acestor Sfinţi Părinţi de urmaşii uneia sau a altei grupări o considerăm ca un sacrilegiu. A-i considera de o parte ori alta a raportării politice ar însemna să-i înregimentăm în afara spiritului şi moralei, smereniei şi îngăduinţei ori să-i scoatem în afara familiei ca Taina, valorile pe care le-au propovăduit cu fiecare festivitate religioasă ori în biserica în care îşi slujeau propria credinţă fiind de natură absolută. *"E o cerinţă a lui Dumnezeu să punem această problemă: înnoirea vieţii familiale. Mai ales de către noi, preoţii. Ca şi din cauza scăderilor noastre am ajuns la aceste deformaţii ale vieţii, care macină familia. Numai atunci când îl vom readuce pe Hristos şi în viaţa noastră socială, atunci putem spune că şi Biserica noastră este cea care îi pregăteşte pe oameni pentru Înviere. Atunci vom fi o oază de însănătoşire, o cetate de salvare pentru creştinismul de mâine, în vreme ce vedem state apusene, occidentale, evaluate în civilizaţie cum au ajuns sodome şi gomore ale vremurilor moderne. Toţi vor să-şi facă o convieţuire, aşa cum pricepe lumea de astăzi"*.

Părintele Ioan Sabău a fost tot timpul cu gândul la Dumnezeu şi Dumnezeu i-a stat alături. Alături i-au fost pentru o clipă şi cei care s-au adunat în 19 februarie 2009 la Biserica din Bobâlna. Spiritul părintelui s-a simţit în sfioşenia unor cuvântători ori în glasul care tuna şi se dorea a semăna cu acela al celui veşnic rămas în memoria hunedorenilor drept Patriarhul nenumit al Hunedorenilor. *"Se simţea asta din vorba-i tunătoare şi din privirea-i săgetătoare cu care dacă nu te sfredelea, te învăluia ocrotitor"* - spunea Petru Josan.

"Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate!" - va rămâne deviza celor ce-l vor urma !

Traian Oproni

In memoriam Grigore Vieru:

A murit Fratele lui Eminescu

A murit fratele lui Eminescu.
În aceste clipe el stă la sfat cu autorul „Luceafărului” şi-i spune că Basarabia lor şi a noastră încă n-a murit.
Grigore Vieru a fost mai mult decât un poet.
El a fost un stegar.
A căzut în bătălia pentru Adevăr şi Dreptate.
Dar drapelul dus de el a fost pe dată preluat de generaţiile de luptători pe care i-a crescut cu abecedarele, cu „Albinuţa”, cu poeziile, cu eseurile şi cântecele sale.
De sus, din cer, Vieru şi Eminescu îi privesc cu nădejde şi încredere.
Şi îi îndeamnă să continue lupta.
Pentru că un neam care naşte din când în când un Eminescu sau un Vieru nu poate ca până la urmă să nu învingă.
Grigore Vieru mi-a fost mai mult decât o rudă de sânge. L-am considerat dintotdeauna un părinte spiritual.
Acum e ca şi cum am rămas orfan şi de el.
Şi nu numai eu.
Vom descoperi mult mai târziu ce-a însemnat dânsul pentru noi toţi.
Şi cât de mult noroc am avut că a scris, a respirat, a trăit alături de noi.
Fiecare basarabean dorea să şi-l aibă prieten. Fiecare dintre cei care l-au cunoscut voia să se fotografieze cu Vieru: el făcea orice fotografie frumoasă.
Ne obişnuiserăm atât de mult cu prezenţa lui, încât credeam că nu va muri niciodată. N-am ştiut să-l ocrotim, să-l păstrăm, să-l avem cât mai mult în preajmă.
Ce blestem pe capul nostru că nu ştim să ne preţuim marii creatori decât atunci când nu mai sunt, decât atunci când e prea târziu.
Nu existase, cred, nicăieri în lume un alt poet care ar fi fost iubit atât de mult şi care ar fi fost urât atât de mult.
Pentru ce a fost iubit Grigore Vieru?!
Pentru talent, curaj, dârzenie, omenie, demnitate, credinţă, bunătate, curăţenie, verticalitate...
Pentru ce a fost urât Grigore Vieru?!
Pentru talent, curaj, dârzenie, omenie, demnitate, credinţă, bunătate, curăţenie, verticalitate...
Exact aceleaşi calităţi unii le considerau defecte. Şi viceversa.
Grigore Vieru a fost de o blajinătate proverbială. Fusese prieten cu toată lumea. Chiar şi cu cei care-i doreau moartea.
Era urât cel mai mult nu pentru omenia şi poezia lui (deşi avea şi aici destui invidioşi), ci pentru că visa România.
Grigore Vieru avea tot dreptul să moară de moarte bună şi la o vârstă cât mai înaintată. Dar n-a fost să fie.
El a fost asasinat.
Asasinii lui se numesc: Iurie Roşca, personajul care cu ziarul Flux (prin acele articole ticăloase care îl învinuiau că ar fi pus la cale asasinarea lui I. Roşca, el, care la viaţa lui nu strivise o muscă, reproşându-i-se „că nu mai moare odată”, că ar fi „vier” porc necastrat ş.a.) i-a provocat primul infarct, şi cetăţeanul român Mihai Conţiu cu articolele din Moldova suverană, ziarul lui Voronin, care i-a provocat al doilea infarct.
Grigore Vieru a fost un model de poet şi luptător.
Ne va lipsi.
Îl vom găsi de azi încolo în cărţile sale.
Verbul lui va lucra şi în continuare pentru Limba Română, pentru Demnitatea Naţională, pentru Unitatea Neamului Românesc.
Dumnezeu să-l ierte!
Şi - Dumnezeu să ne ierte, pentru că n-am ştiut să-l preţuim cât a fost viu.
Să-l preţuim măcar în timpul morţii.
Să facem totul ca să fim demni de memoria şi numele lui.
Acum şi în veac.

Nicolae Dabija

Să vină, şi a veni
(cânt pentru viaţa cât de netrebnică)

Iar dacă veni moartea, ce folos
oricum nu mă ştie pe de rost.
Eu i-am dat vieţii tot ce putea să ducă;
a fost şi mamă, şi a fost neam de cucă.

Mai vede-te-aş şi a doua oară, în Copou
cu un brăcinar domnesc, de'apou
mai strânge-te-aş în braţe ca pe fugă
pentru că oricum tu eşti dusă într-o rugă !

Mai închina-ţi-aş zeii morţi, la primăvară
ca să te simt ca deunăzi, la subsuoară;
şi dac-o fie să fie, şi asta s-a-ntâmplat
atunci dintotdeauna de tine m-am lăsat -

Numa'aşa că de izbelişte mai sună
chemarea pentru viilor şi morţilor 'mpreună

Ş-atunci nebăgaţi în seamă, făr de mir, pomană
ne-om strecura pe sub înalte porţi
pe la tragerile de-le-n sorţi
să facem o cunună
tu, pe care te iubesc

şi te doresc mai mult decât
moartea mă doreşte pe mine

Chipul tau, mama

O, mama, / Spre mine mâinile-ţi întinde: / Spre cel Care cu dor te-aşteapta / Şi ţie apropiindu-mă. Apropie-mă liniştii ce eşti / Acum şi-ntotdeauna.

Grigore VIERU

Grigore Vieru. Doina şi Ioan Aldea Teodorovici. Nume, prenume pentru: cugetare, răscruce şi răspântie.

Unde KGB nu e, nici CIA nu e, atunci: - De ce muriră dânşii?!

„Eminescu să ne judece !”, spuse poetul şi cântară cântăreţii. Care deopotrivă se urcară şi se iubiră cu Limba cea Română, pe tancuri, pe tunuri, cu ţeava îndreptată spre duşman, şi cu flori pe ţeavă, pe timp de război. Iar asta în timp ce, pe timp de pace, cu gloanţele pe ţeavă, ca un soldat care-şi serveşte patria, te simţi ca dracu'. N-a fost să fie, să moară de gloanţe, ci de flori ? cu ţeava de tun, de tanc, -ndreptată-napoi...Să moară: într-unul şi-ntr-altul accidente barbare, stupide, pe şosele fără tancuri, fără tunuri, doar cu soarta cu pecetea deasupra capului; care până la urmă le-a dat veşnicia. Nu i-a judecat, cum ar veni, nici Unchiul de la Kremlin-Katiuşa, nici fost Sam Cutezătorul, Unchiul de la Black Baracka. Nicio altă lugubră, Mossad, MI-6, (new-) STASI, AVO etc., ci doar: ***ea soarta*** Eminescu; i-a judecat şi condamnat pe bună dreptate, definitiv şi irevocabil, aceleia căreia i se mai spune nemurire,

Asta vrem noi să credem. Şi măcar că putem a o face. Cum ar fi fost altfel? Nici c-ar fi fost altfel. Nicidecum. Câtă vreme poetul o spuse, şi cântară cântăreţii: **„Ne-am ales cu / Domnul Eminescu”**. Hai !, să vrem să credem, pentru că oare-şi-cum acel Domn Eminescu s-a ales cu Dânşii, ca pentru el să nu fie prea singuratec în eternitatea cea sufocant de veşnică şi nemuritoare,

Daniel Marian

ULTIMA LACRIMĂ PE PĂMÂNT ROMÂNESC

A murit un atât de mare poet al României, încât pe toate mormintele poeţilor români a început să ningă. E o plecare dureroasă şi brutală. Grigore Vieru mai avea multe de făcut. Grigore Vieru gândea la moarte, dar se gândea şi mai puternic la viaţă. El a murit la aproape 74 de ani, dar nu este mai mică durerea noastră decât la moartea lui Labiş, care avea doar 21 de ani. Este un paradox pe care eu îl trăiesc aşa cum mi-l dă telegraful. Grigore Vieru ela acel copil mereu chinuit şi mereu inspirat al unei mame mereu răbdătoare şi mereu luminate. Atât mama lui de la Pererita, care l-a învăţat cântecul românesc, cât şi mama lui de la Constanţa, de la Baia Mare, de la Deva, de la Chişinău, din întreaga Basarabie, din întreaga românime... Atât de curat, atât de inocent în viaţa lui publică era Grigore Vieru, încât ultima sa lacrimă a plâns-o pe pământ românesc.

Adrian Păunescu

Lumea de azi

PUBLICAŢIE DE ANALIZĂ ŞI INFORMARE A JUDEŢULUI HUNEDOARA

Director General
Daniel MARIŞ
0766.559.627

Editor
Dan BORDEIANU

Redacţia
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN
Traian OPRONI

Colaboratori permanenţi
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRÜN
Nicolae STANCIU

Tehnoredactare
Mircea VOICULESCU

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0728.023.271

Director Marketing
Dan Lazăr
0723.402.600

Corespondenţă:
CP 44, Oficiul Poştal 1, Deva
E-mail; lumeadeazi2003@yahoo.com

Tipografia GRAPHO TIPEX Deva
ISSN 1543 7246

"Nu mai pot, nu mai pot!"

Grigore VIERU

Grigore Vieru a păşit cu dragoste neţărmurită spre noi, şi-a deschis inima, dar i s-a răspuns cu ură viscerală. Iată de ce zic că trebuie să spunem lucrurilor pe nume: Grigore Vieru a fost asasinat! Accidentul n-a venit decât să grăbească ceea ce se făcea zi de zi împotriva lui. Sunt inimaginabile chinurile şi suferinţa pe care le îndura în ultimii ani. De câte ori mi-a trecut pragul casei, exclamând la capătul puterilor: Nu mai pot. Ioane, nu mai pot! Ce vor ticăloşii ăştia de la mine?

Ce pământ blestemat şi tragic e Basarabia noastră! Nu întâmplător pe aceste meleaguri tânărul Maxim Gorki a auzit cutremurătoarea poveste despre Danko, cel care şi-a smuls inima din piept, luminând calea, pentru a-şi scoate semenii din bezna robiei. Şi cu ce s-a ales? Au uitat de el imediat. Iar cineva i-a călcat inima cu piciorul, ca nu cumva vreo scânteie să aprindă pădurea din care au ieşit.

...Iartă-ne, Grigore Vieru, nu te-am meritat! Tu ne-ai iubit mai mult decât te-am iubit noi pe tine, ne-ai iubit ştiind cât de păcătoşi suntem. Îţi imputam cu toţii că nu te mai astâmperi, nu te mai saturi de onoruri, că alergi după aplauze, după succes. Într-adevăr, tot timpul te duceai undeva pentru că, vezi bine, erai chemat ba la un simpozion, ba la o grădiniţă de copii, ba la o lansare de carte aici la Chişinău sau în Transilvania, la Academie la Bucureşti sau te duceai într-un sat de la marginea lumii unde mai rămăsese doar câteva familii de români. Ce-i cu dânsul, de ce nu se-astâmpără, de ce nu se cruţă?, ne întrebam. Şi nu înţelegeam că tu erai ca un preot, care-şi face apostolatul, erai ca un medic care nu putea refuza un pacient, pentru că Basarabia noastră bolnavă e şi orfană, are nevoie de căldura părintească pentru ca să nu-i îngheţe sufletul. Şi te duceai să îl încălzeşti. Te duceai acolo unde erai chemat. Pe-aceste plaiuri acum 2 milenii a păşit Apostolul Andrei Cel dintâi chemat. Ferice de cel care aude această chemare şi se duce să-şi împlinească destinul. Tu ai auzit-o. Şi-acum eşti alături de Al. Mateevici, alături de Ion şi Doina.

Pentru tine iubirea de neam a fost o religie, ţi-ai pus tot harul tău poetic în slujba acestui neam. N-ai făcut-o în detrimentul altor seminţii. Cum nu e în detrimentul altor mame, dacă îţi venerezi propria ta mamă. Te-ai născut într-o Basarabie fără munţi, fără mare, doar cu dealuri şi şesuri. Dar te-ai înălţat prin creaţia, prin faptele tale ca un munte, al cărui pisc se vede şi-n Ţară, şi hăt departe peste hotare. Astăzi toată opera ta devine un testament lăsat nouă şi generaţiilor viitoare. Fiece cuvânt scris de tine capătă o greutate şi o valoare de "piatră rară pe moşie revărsastă". Ai scris cândva "De avem sau nu dreptate Eminescu să ne judece". Ei bine, astăzi şi numele lui Grigore Vieru devine un criteriu în a aprecia dacă faptele noastre sunt bune sau rele.

Odată cu plecarea ta s-a făcut mai frig în Basarabia, dragă Grig. Siberiile de gheaţă vor bate mai năpraznic în geamurile noastre...

Roua sunt lacrimile noastre pentru tine, Grig, atât de cald, atât de-aproape ne-ai fost şi-.acum eşti atât de rece şi-atât de departe.

Ai murit atunci când s-a născut Eminescu. Îţi vor pune oare la creştet cartea-i "cu toţi codrii ei în zbucium" aşa cum ţi-ai dorit?

Tot tu ai spus: "Un scriitor nu poate învia decât în limba în care a murit".

Dacă vrem, dragi basarabeni, ca sufletul lui să se odihnească în pace să înfăptuim Unirea! Mai întâi noi înde noi, apoi cu tot Neamul. Astfel vom putea păstra această Sfântă Limbă, în care va învia Poetul, limba pe care a iubit-o ca lumina ochilor. Dar pân-atunci... Îmbracă-te în doliu, Basarabie orfană! Grig, sau cum ţi se adresau Ion şi Doina, nene Grig, de ce te-ai supărat pe noi?

Iartă-ne. Iartă-ne, dacă poţi!

Ion Ungureanu
(Literatura şi Arta)

POEZII CARE VOR RĂMÂNE

TĂIND DIN CER O MARGINE DE PÂNZĂ

lui Sabin Bălaşa

Doamne, n-am înţeles,
N-am înţeles niciodată
Cum se face că,
Fiind vinovaţi în viaţă,
Suntem drepţi murind.
Iată,
Tot numărând vrăjmaşii,
Şi proştii, şi dracii care
Aşteaptă la margini de punţi,
Mi-a şi trecut viaţa.
Numai culorile m-au apărat.
Oare aici, pe pământ,
Nu au rămas curate şi drepte ?!
În lumea lor să fiu îngropat,
Între ele, Doamne, să mă iubeşti,
Iar nu între morţi.

Grigore Vieru

KGB şi SIS „ucigaşii" Unirii

În anii de după 1990 mai mulţi oameni de cultură unionişti au dispărut în mod suspect, „accidental", în condiţii neelucidate complet nici până în ziua de azi.

Alte personalităţi ale vieţii culturale basarabene ce militau pentru apropierea de România sau chiar unirea cu fraţii de peste Prut au fost hăituite, ameninţate sau chiar intimidate prin violenţe fizice. Nu degeaba se spune că fostul KGB nu a murit ci dimpotrivă trăieşte şi înfloreşte alături de Serviciul de Informaţii şi Securitate (SIS) de la Chişinău, instituţie subordonată regimului comunist, care aşa cum vor dezvălui odată arhivele secrete, nu se sfiesc să acţioneze chiar şi pe teritoriul României.

Primul caz ce a stârnit suspiciunile faţă de morţile succesive ale unioniştilor basarabeni, este cel al cunoscuţilor artişti Doina şi Ion Aldea-Teodorovici, care au sfârşi într-un „accident" rutier ce ridică mari semne de întrebare, în data de 29 0ctombrie 1992, în timp ce mergeau de la Bucureşti spre Chişinău. Maşina acestora a izbit brusc un copac din cauza unor „defecţiuni tehnice" inexplicabile. Ultima „victimă", poetul Grigore Vieru, a fost supus unor presiuni şi ameninţări greu de imaginat pentru noi, cei care trăim totuşi într-o mică sferă de democraţie europeană. Redăm mai jos lista tragică a celor răpuşi în numele dragostei de ţară, de „mâna roşie" rusească alarmată şi dornică de răzbunare pentru „podul de flori" la care ne dă dreptul istoria şi limba română.

Daniel Mariş

GHEORGHE GHIMPU - fratele preşedintelui Partidului Liberal din Republica Moldova, Mihai Ghimpu. A făcut şapte ani de Gulag şi a fost fondatorul mişcării naţionale de eliberare a basarabenilor. Deputat în primul parlament al Republicii Moldova, deţinut politic şi preşedintele Asociaţiei Victimelor Regimului Comunist, a murit în 2000 într-un accident de circulaţie, maşina în care se afla fiind lovită în plin de un camion.

NICOLAE COSTIN - fost primar al municipiului Chişinău şi coautor al Declaraţiei de Independenţă a Republicii Moldova, din 1991. Atitudinea proromânească pe care a implantat-o în administraţie a fost motivul care a determinat serviciile kaghebiste să-l ucidă, în 1995, prin intoxicarea cu cesiu radioactiv infiltrat în scaunul maşinii de serviciu. Bănuiala este întărită şi de moartea şoferului său, din cauza aceleiaşi boli, leucemia.

EPISCOPUL DORIMEDONT - a murit în anul 2006, în urma unui accident de maşină. Spitalizat imediat la Institutul de Neurologie, condus de medicul Rusu, cuscru al preşedintelui Vladimir Voronin, episcopul a fost tratat necorespunzător de către doctorii din spital. Aşa cum sugerează dovezile, moartea i s-a tras de la apropierea de Biserica Ortodoxă Română.

MIHAIL GARAZ - poet basarabean, a fost găsit în pragul casei sale împuşcat. Studierea istoriei românilor şi recunoaşterea limbii româneşti pe pământul aproape basarabean l-a făcut să dispară, fără ca asasinarea să fie anchetată vreodată.

ION GHEORGHIŢĂ - a fost şi el lăsat împuşcat, chiar în faţa blocului în care locuia. Poetul, cunoscut ca unionist convins, a lăsat în urmă o anchetă greu de descifrat. Ca şi în alte cazuri, asasinul nu va fi găsit niciodată.

DUMITRU MATCOVSCHI - poet al Basarabiei, a fost strivit de un autocar pe trotuar, supravieţuind după patru luni în comă. Accidentul a fost înscenat, susţin colegii, convinşi că Matcovschi îi deranja mult pe ruşi şi ar fi trebuit să tacă.

NICOLAE RUSU - directorul Fondului Literar al Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova, a căzut, la rândul lui, victimă a serviciilor secrete ruseşti, din cauza relaţiilor sale cu România. s-a materializat într-un borcan cu vitriol, aruncat în faţă. Drept „răsplată", acesta a primit în faţă un borcan cu vitriol, făptaşul dispărând pentru totdeauna

ALECU RENIŢĂ - preşedintele Mişcării Ecologiste din Basarabia, a fost ţinta numeroaselor ameninţări telefonice. Într-o seară, sediul i-a fost devastat de un grup de haidamaci înarmaţi cu răngi de metal.

NICOLAE DABIJA - preşedintele Forumului Democrat al Românilor din Moldova, a fost bătut cu sălbăticie de patru ori. Chiar dacă a vrut unirea, dosarele penale care i s-au întocmit au adus acuze groteşti: „acţiuni împotriva statalităţii româneşti".

ION IOVCEV - directorul Liceului „Lucian Blaga" din Tiraspol, a fost arestat de poliţiştii transnistreni, care au luat cu asalt instituţia. O vizită a lui Ioncev în Statele Unite, în 2005, i-a făcut pe ruşi să se simtă ameninţaţi, aceştia maltratându-l şi ameninţându-l în repetate rânduri cu moartea.

ENERGIA VERDE, MAREA PROVOCARE A VIITORULUI

O concluzie de bun simţ te obligă să te supui unui principiu: ca să ai bani trebuie să produci mai mult ori să consumi mai puţin. Sincer vorbind, principala resursă umană regenerabilă rămâne inteligenţa. Petrolul poate deveni o amintire peste trei decenii. Cărbunele, pentru slaba eficienţă şi poluare va dispare cu siguranţă. Rămâne energia verde. Şi regenerabilă.

Natura generoasă a creat premisele ca România să deţină imense resurse hidroenergetice şi ne obligă să acţionăm în acest sens: pentru noi şi pentru copiii noştri.

„TORENTE" BIROCRATICE ÎN PARCUL NAŢIONAL RETEZAT

Pe timp de criză "Hidroelectrica" produce electricitate ieftină şi nepoluantă. Preţul competitiv poate foarte bine finanţa modernizarea şi dezvoltarea curentă iar din profit se pot continua programele de investiţii.

La "Hidroelectrica" elementul central este amplasamentul natural, valorificat prin mari eforturi umane şi materiale de către un grup de profesionişti de excepţie. Un dar lăsat României de către mama natură nu poate fi lăsat în nelucrare ci imediat valorificat în interesul Statului Român. Investiţia hidroenergetică din Retezat nu face excepţie de la cele mai sus menţionate. Dimpotrivă.

Revenind la studiul de caz reţinem că anul 1994 a adus prima renunţare la captarea unui numar de 9 afluenţi de dreapta ai Râului Mare, situaţi în Parcul Naţional Retezat. Măsura, discutabilă în opinia unora dintre specialiştii Academiei Române şi contestată de către tehnicienii hidroenergeticieni pe baza unor analize complete, ştiinţifice şi economice cât şi a unor calcule certe, a dus invariabil la: reducerea debitului mediu captat de la 7,4 mc/sec. la 3,51 mc/sec. cât şi a producţiei de energie electrică - în anul hidrologic mediu, pe ansamblul amenajării - la 582,5 GWh.

Nouă ani mai târziu, prin Hotărârea Guvernului nr.230 din 4 martie 2003 au fost stabilite noi limite ale Parcului Naţional Retezat. Urmare a delimitării parcului s-a constatat că toate captările secundare prevăzute a se realiza sunt de acum amplasate în interiorul noii delimitări, inclusiv acelea care la începutul demarării investiţiei se găseau în afara arealului şi la care lucrările demaraseră sau erau în curs de finalizare. La elaborarea planului de management al parcului nu au fost consultaţi factorii din industrie, nu s-a ţinut cont nici de regimul juridic tabular al terenurilor ce urmau a fi reconstituite în favoarea unor proprietari persoane fizice mai puţin o familie care a primit câteva mii de hectare - şi implicit nu s-a luat în calcul investiţia hidroenergetică Râu Mare Retezat finanţată de la bugetul Statului Român a cărui proprietate exclusivă este. Mai grav, s-a ignorat ori nu s-a reţinut că prin eforturi proprii au fost alocate anual fonduri masive pentru realizarea captărilor secundare, aferente lacului de acumulare "Gura Apelor" încât în anul 2005 să fie posibilă punerea în funcţiune a tronsonului de aducţiune secundară în întregul ei, de la Râu Paros până la lacul din Tomeasa pe o lungime de 22,4 kilometri.

Cu toate aceste condiţii, dar în conformitate cu legea, Sucursala Hidrocentrale Haţeg ca subunitate a "Hidroelectrica" a iniţiat demersurile necesare obţinerii autorizaţiei de construcţie pentru atacarea lucrărilor de execuţie a captării secundare Obârşia Nucşoarei. Pentru obţinerea acordului de mediu a fost elaborată de către Institutul de Biologie al Academiei Române documentaţia "Evaluarea impactului de mediu pentru captările Râu Alb, Obârşia Nucşoarei şi Râu Bărbat - faza I: studiu de impact asupra mediului la captarea propusă pe Obârşia Nucşoarei". Studiul, realizat la cel mai înalt grad de profesionalitate, menţionează obligativitatea asigurării unui debit de servitute de 160 l/sec. în aval de Obârşia Nucşoarei, înţelegând prin aceasta că toate debitele în regim natural mai mici decât valoarea menţionată vor fi integral tranzitate în aval. Direcţia Apelor Mureş prin Direcţia Hunedoara a transmis, în octombrie 2004, acordul privind concluziile studiului de impact însă Direcţia Silvică Hunedoara prin Administraţia Parcului Naţional Retezat a exprimat un punct de vedere advers fără nicio susţinere ştiinţifică ori vreo motivare legislativă. Administraţia Parcului Naţional Retezat fără a avea expertiza în domeniu a solicitat şi a reuşit să obţină interzicerea continuării lucrărilor, ignorând datele suplimentare şi argumentele furnizate de specialiştii în domeniu, inclusiv cei ai Academiei Române.

Este absolut necesar a se reţine că din totalul producţiei de energie electrică, ce urmează a fi realizată în anul hidrologic mediu, datorită debitelor aferente aducţiunii secundare, întreaga capacitate a captării Obârşia Nucşoarei, adică de 9,94 MWh, reprezintă 8 la sută din întrega aducţiune secundară, respectiv din 125,35 MWh.

Anularea execuţiei acestor captări va conduce, din păcate, implicit la anularea tuturor acestor eforturi.

POLITICA ENERGETICĂ, PROVOCAREA MOMENTULUI ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

În jurul energiei se declanşează cele mai mari provocări ale momentului. În acelaşi timp politica energetică este pentru orice stat un domeniu economic strategic în măsura în care aparţine strategiei şi securităţii naţionale. Cedarea unei părţi din sistemul energetic înseamnă deci cedare din suveranitatea naţională.

În anul 2006 şefi de stat şi de guvern ai statelor

comunitare au căzut de acord asupra unui document ce se vrea punct de reper al reformei. Cartea Verde redactată de Comisia Europeană şi denumită "O strategie europeană pentru o energie sustenabilă, competitivă şi sigură", trasează liniile noii politici energetice precum: contribuţie echilibrată la securitatea aprovizionării cu energie, competitivitate, dezvoltare durabilă, asigurarea transparenţei şi nediscriminării pe piaţă, în acord cu legile concurenţei şi respectarea obligaţiilor serviciilor publice în cadrul suveranităţii statelor membre în ceea ce priveşte sursele energetice esenţiale.

România s-a angajat ca până în 2010, energia provenită din surse verzi să reprezinte 33 la sută din consumul naţional. În cadrul surselor de energie regenerabilă, cea produsă în hidrocentrale pare a fi energia viitorului şi reprezintă una dintre cele mai importante opţiuni pentru o energie curată pentru că România are un potenţial imens.

DIRECTIVELE EUROPENE, DISCREDITATE DE INTERESE OBSCURE

Energia electrică produsă prin centrale hidroenergetice a făcut obiectul Directivei 2001/77/CE privind cadrul mai larg al promovării producţiei de energie electrică din surse regenerabile de energie. În dreptul intern românesc directiva s-a concretizat prin apariţia H.G nr. 443/2003 privind promovarea producţiei de energie electrică din surse regenerabile de energie. Şi această hotărâre a fost amendată prin H.G nr. 958/2005. De reţinut pe scurt cap. II, art. 3 pct. 1 unde se statuează că, citâm "promovarea producerii şi a consumului de energie electrică din surse regenerabile de energie, inclusiv de centrale hidro mari, constituie un obiectiv de interes naţional". H.G nr. 958/2005 a modificat H.G nr. 443/2003 sub mai multe aspecte. Reţinem alin. 2, pct. 2 al art. 1 care prevede că hotărârea se aplică energiei hidro produsă în centrale cu o putere instalată mai mică sau egală cu 10 MW şi care au fost puse în funcţiune ori modernizate începând cu anul 2004. Se defineşte şi noţiunea de centrală modernizată în sensul că trebuie să prezinte caracteristicile tehnico - economice şi de mediu cu o valoare de cel puţin 30 la sută din valoarea de înlocuire a centralei. Ponderea energiei produsă din resurse regenerabile în consumul intern brut ar urma în acest sens să ajungă până în anul 2012 la 8,3 la sută.

Toate aceste considerente nu împiedică însă diverse structuri cu interese evidente de a încerca să discrediteze activităţile de producere a energiei din surse regenerabile. Afirmaţii de genul "afectează grav factorii de mediu", "Retezatul riscă să rămână cu văile secate", "proiectul este ilegal", "atât plantele cât şi animalele din zonă ar avea de suferit", se contrazic în mod evident cu studiul la cel mai înalt nivel de specialitate şi expertiza efectuate de Academia Română, autoritate de necontestat care a avizat captarea râului de munte Obârşia Nucşoarei, ca făcând parte integrantă dintr-un vast proiect ce trebuie finalizat. Acest for ştiinţific ce poate fi considerat ca suveran în materia expertizei în domeniu s-a declarat în mod documentat a fi de acord în integralitatea lui cu proiectul lucrărilor de captare. La fel Institutul National de Biologie este realizatorul studiului de impact care a fost avizat de către Comisia Moumentelor Naturii. Toate aceste autorităţi în materie şi a căror expertiză nu poate fi contestată de un grup ori de personagii nedefinite ori ale căror interese, de departe sunt cel puţin dăunătoare dacă nu grave prin efectul denaturării interesului legitim economic al Statului Roman se cer a fi contracarate. Orice perturbare de la legalitatea investiţiei şi de la faptul că S.C Hidroelectrica S.A. are capacitatea şi experienţa de a asigura respectarea întru totul a normelor de lucru şi termenele prescrise nu face decât să nu se aibă în vedere conceptul de dezvoltare durabilă în zonă iar prin ignorarea cu rea credinţă şi ducerea în extrem a conservării biodivesităţii să se batjocorească la nesfârşit legalitatea unei simple activităţi industriale a Statului Român de către cetăţeni ai acestui stat. Revenind la lectura Legii nr. 462/2001, la art. 6 se ignoră alin. 3 unde sunt generic prevăzute cazurile excepţionale faţă de care se pot face derogări, citâm: "Instituirea regimului de arie naturală protejată şi de zonă de protecţie a bunurilor patrimoniului natural, conform prevederilor prezentei legi, este prioritară în raport cu alte obiective, cu excepţia celor care privesc asigurarea securităţii naţionale, asigurarea securităţii, sănătăţii oamenilor şi animalelor, prevenirea de catastrofe naturale". Ori numai cineva de rea credinţă sau în slujba altor interese decât cele de interes public şi prevăzute de legi naţionale ori europene, mai mult ori mai puţin conştient pot să nu considere producerea de energie electrică drept o prioritate a însăşi siguranţei naţionale şi a prevenirii de catastrofe naturale.

În loc de concluzie credem că lucrările de finalizare a investiţiei din cadrul proiectului "Amenajarea hidroenergetică a Râului Mare din Retezat şi a Râului Strei până la Râul Mureş sunt esenţiale pentru realizarea politicii de siguranţă energetică naţională iar captările râurilor, în cadrul strict al respectării prevederilor şi a avizelor forurilor ştiinţifice, cu expertiza în domeniu, esenţiale pentru funcţionarea la capacitatea proiectată. Captările fac parte integrantă din proiect şi nu sunt în contradicţie cu noile delimitări ale Parcului Naţional Retezat. Dimpotrivă, noua delimitare este în totală contradicţie cu actele normative în vigoare ce privesc deopotrivă proprietăţile Statului Român cât şi pe cele ale comunităţilor ori a persoanelor fizice îndreptăţite să se bucure de respectarea legalităţii în materie de proprietate. "Hidroelectrica" având la îndemână opiniile celor mai autorizate foruri cu expertiza în domeniu, a încercat şi este convinsă că va găsi soluţii strict legale ca interpretare şi voinţă la un conflict artificial generat, recurgând într-un termen rezonabil chiar la dezbateri publice, cu participarea tuturor factorilor implicaţi, din care nu pot lipsi interesele privind proprietatea ale comunităţilor constituite juridic.

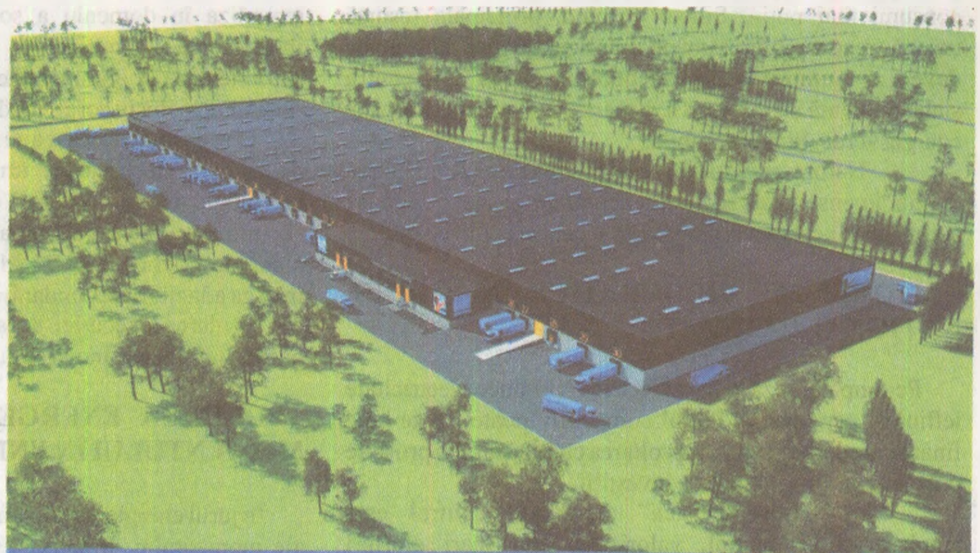
Traian OPRONI

STRATEGII EUROPENE PE TIMPURI DE CRIZĂ

BĂCIA - OAZĂ DE EXCELENŢĂ PENTRU INVESTITORII STRĂINI

Comuna Băcia este situată în partea centrală a judeţului Hunedoara, pe DN 66, la jumătatea distanţei dintre Simeria şi Călan. Are în compunerea sa patru sate: Băcia, Totia, Petreni şi Tâmpa, satele comunei fiind aşezate de o parte şi de alta a Râului Strei şi a Şoselei Naţionale ce leagă Simeria de Târgu Jiu şi Valea Mureşului cu Ţara Haţegului. Are o populaţie de 1.800 de locuitori, şi o suprafaţă de 2.937 ha. Prima atestare documentară provine din 1332. Pe raza comunei s-au făcut mai multe descoperiri arheologice, cum ar fi un topor de bronz de tip Corbasca, un topor de cupru cu braţele în cruce şi un tezaur monetar format din 14 denari romani republicani.

Tot aici a văzut lumina zilei şi politicianul Petru Groza (1884 - 1958) o figură istorică marcantă pentru această zonă şi nu numai.

Era o zi tocmai geroasă, de februarie, când am poposit în comună, la invitaţia primarului Emil Râşteiu. Un primar tânăr şi iubit de săteni, care dea lungul mandatelor anterioare şi-a adus o importantă contribuţie la ridicarea la standarde europene, a comunei. A reuşit să pună la punct infrastructura, sistemele de alimentare cu apă şi cele de canalizare. A introdus încălzirea în primărie, şcoală, apă şi canalizarea. A reuşit să atragă mai mulţi investitori în comună, printre care o societate italiană şi una elveţiană, pe raza comunei existând alte zece firme de prelucrare a marmurei, trei moteluri şi două societăţi comerciale ce activează în domeniul agricol.

Cea mai importantă investiţie însă pentru această comună de tradiţie constă în construirea unui modern centru logistic, "TRANSYLVANIA LOGISTICS PARK", destinat distribuţiei de mărfuri pentru întreaga regiune transilvană. Investiţia, în valoare totală de aproape 20 milioane de euro, aflată în curs de finalizare în baza mai multor etape aparţine unor investitori belgieni şi englezi, care şi-au unit forţele cu o companie românească. Prima fază a investiţiei, în valoare de 10 milioane de euro conduce la crearea a circa 250 de noi locuri de muncă, această cifră având toate premisele să se dubleze. Mai mult, o parte din forţa de muncă necesară va fi recrutată din arealul comunei iar bugetul local beneficiază, de un aport important constând în impozitele pe terenuri şi salarii. Iată, aşadar câteva date care spun totul despre perspectivele acestei comunităţi conduse de un primar modest şi gospodar. Întrebarea firească, pe care mulţi şi-o pun este însă în fond destul de logică, de ce Băcia şi nu altă localitate hunedoreană, pentru că nu-i aşa, cea mai mare investiţie din judeţ, suntem siguri, a generat destulă fierbere şi chiar invidie.

Răspunsurile sunt în fond destul de simple. În primul rând localitatea Băcia ocupă un perimetru geografic deosebit de atractiv pentru necesarul de distribuţie către principalii retaileri din Transilvania, în legătură directă cu viitoarea aitostradă.

Apoi, investitorii au rămas plăcut surprinşi de disponibilitatea şi bunele oficii ale autorităţilor locale ce au achiziţionat terenurile disponibile ale localnicilor spre a le pune la dispoziţie pentru viitoarele amplasamente ale depozitelor. Deloc de neglijat este şi faptul că au fost oferite toate utilităţile necesare: apă, canal, gaz metan, energie electrică, lipsa acestora generând cheltuieli suplimentare.

Emil Râşteiu

Iată aşadar, cum au răsărit aceste construcţii pe nişte terenuri neproductive, acoperite de paragină, construcţii ultramoderne, adecvat dotate, pe circa 20.000 mp, lucrările urmând a fi extinse pe o suprafaţă mult mai mare.

Sunt suficiente argumente pentru a explica "lansarea" rapidă a acestei investiţii majore pentru că în general, autorităţile locale hunedorene reacţionează confuz şi greoi atunci când potenţial investitori se interesează de facilităţile unor zonelor pe care le reprezintă.

Şi, după ce am auzit despre ambiţia şi perseverenţa primarului provenit dintr-o familie de moţi, Emil Râşteiu, acesta nu se va opri aici…

STEJĂREL IONESCU